

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8 — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik nankowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwszą 75 ct., drugą 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Płonna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Dnia 16 października 1897 wydano i rozdano z c. k. nadwornej i państwowej drukarni w Wiedniu, XCIV i XCV zeszyty Dziennika ustaw państwa w wydaniu niemieckim.

Zeszyt XCIV zawiera:

Nr. 240. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, skarbu i rolnictwa z dnia 13 października b. r., w sprawie utworzenia państwowych zakładów dla badania środków żywności i artykułów spożywczych, z rodzaju wymienionych w ustawie z 16 stycznia 1896 (Dz. u. p. nr. 89 ex 1897).

Nr. 241. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych i Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 13 października b. r., w sprawie uregulowania kwestyi studiów i egzaminów dla ekspertów, mających badać artykuły żywności.

Zeszyt XCV zawiera:

Nr. 242. Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 27 września b. r., w sprawie przedłużenia terminu budowy dla dwóch linii uzupełniających kolei lokalnej Baden-Vöslau.

Nr. 243. Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 30 września b. r., w sprawie koncesjonowania dwóch elektrycznych normalnotorowych kolei drogowych (Kleinbahnen) w Pradze i w Królewskim Winobradzie (Königliche Weinberge).

Nr. 244. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 9 października b. r., w sprawie wprowadzenia nowych marek stempowych.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 20 października.

Król Aleksander serbski powrócił podłuższej nieobecności do Belgradu wśród akompaniamentu dość często powtarzających się w Serbii ale dość często a także i tym razem, się sprzeczających pogłosek o przesileniu gabinetowym. Depoki król był zdala od granic Serbii, gabinet Simicza zaprzeczał pogłoskom tym stanowczo, w miarę jednak, jak zbliżał się termin powrotu królewskiego. a także i król wyruszył już z Paryża na Wiedeń do stolicy królestwa, — zaprzeczenia cichły, a pogłoski tem energiczniej się utrzymywały. Według dzisiejszych depesz pogłoski okazały się prawdziwymi. Jako przyczynę dymisji gabinetu Simicza, podają przyjazd króla Milana do Belgradu i jego nieporozumienia z Simiczem, — w rzeczywistości zaś główny powód dymisji ma stanowić niepowodzenie gabinetu serbskiego w dziedzinie jego polityki zagranicznej. Ze zmianą gabinetu ma też Serbia, wedle zapewnienia prasy, porzucić swą politykę bałkańską co do usiłowań utworzenia związku bałkańskiego a natomiast starać się przedewszystkiem o stanowcze zbliżenie się do sąsiedniej wielkiej Monarchii; także jednak i na polu wewnętrznej polityki nastąpić ma zmiana, albowiem wzmagającemu się coraz bardziej w Serbii radykalizmowi ma być położona stanowczo tama, przyszedł gabinet zaś będzie liberalny albo też neutralny.

O ile pogłoski te odpowiadają rzeczywistości, na razie sprawdzić tego jeszcze nie można — wypadki zresztą nie dadzą zapewne długo czekać na siebie. Jeżeli jednak w połaskach tych jest mowa o zarzuceniu przez Serbię idei utworzenia związku państw bałkańskich, twierdzenia te mogłyby mieć o tyle uzasadnienie, że w ostatnich czasach rzeczywistość w opinii publicznej w Serbii daje się zauwa-

żyć widoczne niedowierzanie a nawet wprost niechęć przeciw Bułgarom. W szczególności drażni Serbów stanowisko Bułgarów w Macedonii a starcia między obu temi narodowościami w Salonice, w Prilepie i w innych miejscowościach Macedonii, które w ostatnich czasach miały miejsce, zaostrzyły jeszcze u sposobienie opinii publicznej w Serbii. Sądzą tam, iż postępowanie Bułgarów w Macedonii zostaje w rażącej sprzeczności z usiłowaniami, które w ostatnich latach stanowiły do pewnego stopnia nawet program polityczny, a zmierzają do zainaugurowania ery pokojowego pożycia oraz wzajemnego współdziałania i popierania się obu tych żywiołów słowiańskich na Bałkanie.

Zbliżenie się Serbii do Bułgarii, nad którem pracowały obu stronnie rządy, sądząc, że działają w dobrze zrozumianym wzajemnym interesie obu państw, nastąpiło na zasadzie uznania równouprawnienia obu narodowości w Macedonii a opierało się na przeswiadczeniu, że narodowe i kulturalne interesa obu szczepów słowiańskich rozwijać się mogą we wspomnianej prowincyi równorzędnie, bez wzajemnej szkody. Z tego powodu spoglądała też Serbia bez zawiści a nawet z zadowoleniem na koncesye, jakie gabinet sofijski umiał wymóżyć na Porcie dla Bułgarów macedońskich, — a usposobienie to podzielał także Serbowie w samej Macedonii. Tymczasem, gdy naodwrot sultan i patriarcha ekumeniczny w Konstantynopolu zdecydowali się wreszcie zadośćuczynić skromnym a słusznym żądaniem Serbii, otworzyć pewną liczbę serbskich szkół ludowych w Macedonii oraz zamianować zarządcą metropolii w Ueskubie, Serba, — Bułgarzy w Macedonii oraz komitety macedońskie w Bułgarii wywołali szereg gwałtownych, częścią nawet krwawych scen, tudzież demonstracye w tym rodzaju, jak n. p. znana demonstracya w Ueskubie, gdzie przybywającego w celu objęcia zarządu dycepcyji Serba Firnilianosa, przywitała ludność bułgarska zamknięciem szkół i kościołów oraz wyprawieniem groźnej sceny przed biskupim konakiem. — Jeżeli też w przyszłości stosunki wzajemne

między Bułgarami a Serbami nie ułożą się pomyślniej a po obu stronach nie znajdą się mężowie, którzy w tym kierunku potrafiliby oddziaływać dodatnio, nie ulega wątpliwości, że wzajemna nieufność rosnąć będzie z czasem coraz bardziej, a wraz z nią powiększy się przepaść, dzieląca oba szczepy, najgorzej zaś na tem wyjdą przedewszystkiem — interesa obu słowiańskich narodowości w Macedonii.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

C. k. Rada szkolna krajowa uchwaliła na posiedzeniu z dnia 18 października b. r.:
1. Zatwierdzić nominacye na duchownych członków do c. k. Rad szkolnych okręgowych: ks. Józefa Piaskiewicza, administratora parafii obr. łac w Stanisławowie, do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Stanisławowie; ks. dr. Błażeja Jaszowskiego, profesora Uniwersytetu we Lwowie, do c. k. Rady szkolnej okręgowej miejskiej we Lwowie; ks. kanonika Juliana Jelinka do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Lisku.

2. Zatwierdzić wybory na reprezentantów zawodu nauczycielskiego do c. k. Rad szkolnych okręgowych: Ludwika Rożałowskiego, nauczyciela 4-klasowej szkoły męskiej w Samborze, do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Samborze; Jana Wertyporocho, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły ludowej w Laszkach królewskich, do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Przemyślanach; Jana Rożańskiego, kierującego nauczyciela 6-klasowej szkoły męskiej w Bochni, do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Bochni; Michała Makucha, nauczyciela 5-klasowej szkoły męskiej w Chranowic, do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Chranowie.

3. Zatwierdzić wybór pp. Adama bar. Horocha w Winniczkach i Waleryana Krzeczunowicza z Jaryczowa Nowego na reprezentantów Rady powiatowej do c. k. Rady szkolnej okręgowej zamiejskiej we Lwowie.

ABGAR-SOLTAN.

NEA

III.

(Ciąg dalszy).

Zjawił się wnet potem jakiś mały krępy, o ogromnej głowie człowieczyna, w obszarpanym mundurze, bardziej do mongola niż do europejczyka podobny, mówił coś długo w niezrozumiałej dla obu podróżnych mowie, co ogromnie bawiło Wiktora, ale uspokojony srebrnym gułdenem, ofiarowanym mu przez Ludwika, przystępował podane mu bilety i wyniósł się kłaniając się bardzo uniżenie.

Pociąg aż do tunelu szedł jeszcze wcale wolno, dopiero wypadłszy z tunelu ruszał z góry z szaloną szybkością. Jak jakie duchy zaczarowane przelatowali pośród nagich skał; wagony latały na boki jak szalone, hamulce skrzypiały, z lokomotywy dobywały się co chwila żałośnie jakieś przeciągłe świsty.

— Te bestye gdzieś nas tu rozbiją! — ozwał się Ludwik, któremu ta piekielna jazda na nerwy działać zaczynała.

Nie odebrał jednak odpowiedzi; ilość dzisiejszych wrażeń wyczerpała tak zdolność przyjmowania tychże w Wiktora, że teraz bez wielkich przygotowań oparł głowę na poduszki i spał w najlepsze. Wkrótce i Poleski usnął i budzeni tylko na chwilę przez często mieniących się konduktorów, przespali aż do dnia, który powitał ich w Ujhely.

Od tej stacyi, przyczepiono ich wagon do kurierskiego pociągu, jechali więc do

Pesztu ze zdwojoną szybkością. Wiktor rozpoczął był znowu swe obserwacye z wagonowego okna. Naprzód zwrociły jego uwagę zniszczone winnice przez filoxerę, później szare ogromne mury kolegium w Szarosz-Paktu. A potem wszystkie spotykane po drodze miasta i zamki aż do wspaniałego Gödölo, cesarskiej rezydencyi, tuż przed Pesztem położonej. Gdy się rozpoczęły ukazywać niezliczone i bez końca się ciągnące pod Pesztem fabryki i czerwone koininy, obaj podróżni nie mogli już na nie zwracać uwagi; jedna namiętność pochłaniała wszystkie siły duszy obu — uczuli, że byli szalenie głodni.

Ostatnie pół godziny przed głównym peszteńskim dworcem wydało się im doba chyba całą; oszkloną halę peszteńskiego dworca powitali niby jakąś ukochaną miejscowość, do której przez długie czasy tęsknili boleśnie.

Wyskoczyli pospiesznie z wagonu i Ludwik zaczął się bacznie oglądać, szukając Walentego, o którego był niespokojny, żeby bez znajomości krajowego języka nie przepadł gdzie w ciągu drogi. Obawa była zupełnie płonna, Walenty rozmawiając z dwoma posługaczami językiem, którego by nikt nie rozumiał, chociaż rozmawiający nim nawzajem się doskonale pojmowali, zbliżał się właśnie do ostatniego wagonu, w którym jego panowie całą podróż odbyli.

Jakiemiś urywanymi głosami i gestami zakomenderował stary sługus owym węgierskim obszarpancom, ażeby rzeczy panów zabrali z wagonu i podali do pociągu, który za godzinę miał wyruszyć do Fiume.

— To ty Walenty umiesz po węgiersku się rozmówić! — zawołał Wiktor zachwycony tem odkryciem.

— W wojsku przy huzarach służyłem! — odpowiedział stary z dumą.

— To prowadź nas do restauracyi, bośmy strasznie głodni — wmieszał się do rozmowy Poleski.

— Proszę iść za mną... Tam, gdzie będzie napisane „Zerwa“, to znaczy, że tam jesteście daj.

— Dlaczegoż to się tak nazywa? — pytał Wiktor.

— Pewno od żarcia... Bo to proszę jaśnie pana te Węgry, choć są między nimi pryncie i grofy i wielkie magnaty, ale delikatności w sobie nie mają żadnej... i niegadają jak u nas: „proszę do stołu“, albo „proszę pozwolić co przekąsić“ tylko muszą gadać „zryjcie“, ot i od tego ta ich „Zerwa“ musi się wywodzić.

— Masz zupełną rację Walenty... Nie wiedziałem, żeś taki uczony filolog.

Słowa te wyszły z ust człowieka, niskiego, szerokiego, odzianego w kożuszek myśliwski i zupełnie „polską“ baranią czapkę; stał on tuż przed Walentym i śmiał się tak serdecznie, jak tylko polski szlachcic śmiać się potrafi.

— A, w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego... A jaśnie pan skąd się tu wziął?

Zawołał zdumiony Walenty, i aż położył trzymaną w ręce torbę, ażeby mózdz różnocześnie ze słowami i ręką przeżegnać się.

— A to ty Michasiu — zawłórował za Walentym sam pan Ludwik. — Bardzo rad jestem, że cię spotykam. Wieki nie widzieliśmy się z sobą, ostatni raz na kursach we Lwowie. Co porabiasz, gdzie jedziesz?

— Wyobraź sobie, że do Abbazii. Wszyscy jeżdżą, więc i ja jadę... Trzebaż raz to cudo zobaczyć... Do Abbazii! Do Abbazii! — zaspiewał gruby jegomość, fałszując niemiłosiernie Offenbachowską arję „Jedź do Krety“.

— Do Abbazii! Do Abbazii! — powtórzył za nim jak echo Wiktor.

W tej chwili dopiero przypomniał sobie Poleski, że ci panowie nie znają się pomiędzy sobą.

— Panowie się nie znają! — wyrecytował stereotypową formułkę. — Wiktor Żyromski, mój kuzyn... Pan Michał Demszynski.

— Ah! To ja pana znam — zawołał uradowany chłopak. — To pan pisał felietony o wyscigach... Pańskich „Lampartów“ przeczytałem, chociaż mi mama nie pozwalała.

— Proszę panów, już się dopytałem — przerwał tę rozmowę Walenty. — Do „Zerwy“ tędy na lewo.

Wszyscy trzej, poprowadzeni przez Walentego, rozmawiając wesoło poszli w stronę restauracyi.

Są tu obaj Granowscy, ojciec z synem — opowiadał pan Demszynski. — Także jadą do Abbazii na święta. Powinni się tu lada chwila zjawić, poszli do miasta, do tujejszego klubu na śniadanie.

— A ciż tam poco? — zapytał Ludwik.

— Po to, poco ty, poco ja, poco wszyscy jeżdżą... Stary hrabia jedzie na święta do córek, które tam bawią, młody do sióstr, a obaj, aby nadmorskim powietrzem odechnąć.

Nie czekając na Granowskich, zasiedli we trzech do obiadu i zajądali z wybornym apetytem. Wiktor utrzymywał, że węgierska kuchnia jest najsmaczniejsza ze wszystkich, bo jeszcze nigdzie i nigdy tak doskonałego obiadu nie jadł jak ten, na peszteńskim dworcu.

Walenty, który tu uczuł się nagle jak w domu, przy pomocy usłużnego portiera kupił bilety do dalszej jazdy.

(Ciąg dalszy nastąpi).

4. Wyznaczyć na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do c. k. Rady szkolnej okręgowej w Grybowie Józefa Bobra, nauczyciela kierującego 5-klasową szkołą ludową w Grybowie.

5. Zamianować zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: Kazimierza Mikołajewskiego w gimnazjum w Stanisławowie; Tadeusza Witwickiego w szkole realnej w Tarnopolu.

6. Zatwierdzić w zawodzie nauczycielskim w szkołach średnich nauczycieli: Florjana Łozińskiego w gimnazjum w Jasle; Wojciecha Błotnickiego w gimnazjum w Jasle; ks. Mateusza Czopora w gimnazjum w Jarosławiu; Antoniego Zubczewskiego w gimnazjum w Drohobyczu.

7. Zamianować nauczycielami w szkołach ludowych: Maryę Weiss nauczycielką młodszą 2-klasowej szkoły w Oleszycach starych; Maryę Krzywdową nauczycielką młodszą szkoły 4-klasowej żeńskiej w Haliczu; Tomasza Rzepeckiego nauczycielem kierującym 2-klasową szkołą w Tylmanowej.

8. Ustanowić posadę osobnego nauczyciela religii izraelskiej w szkole 4-klasowej żeńskiej im. król. Zofii w Stanisławowie, od 1 września 1898.

9. Aprobować do użytku w szkołach średnich książki p. t.:

a) Ks. dr. Jan Ślósarz. Katechizm religii katolickiej dla młodzieży szkół średnich. Lwów 1897. Cena egzemplarza oprawnego 1 korona.

b) Franciszek Próchnicki i Józef Wójcik. Wypisy polskie dla klasy pierwszej szkół gimnazjalnych i realnych. Wydanie trzecie. Lwów 1897. Cena egzemplarza opr. 75 ct.

c) Dr. Ludwik Finkel i dr. Stanisław Głabiński. Historia i statystyka Monarchii austriacko-węgierskiej. Lwów 1897. Cena egzemplarza oprawnego 1 zł.

d) Dr. Albert Zipper. Opowiadania z mitologii Greków i Rzymian dla użytku młodzieży szkolnej. Lwów 1897. Cena egzemplarza oprawnego 1 zł. 20 ct.

e) Wincenty Zakrzewski. Historia powszechna na klasy wyższe szkół średnich. Tom II. Historia wieków średnich. Wydanie drugie. Kraków 1897. Cena egzemplarza o oprawnego 1 zł. 20 ct.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 19 października.

(Wiele kosztuje obstrukcja?)

(-) Zapamiętali stytystycy zadawali sobie w ostatnich dniach i tygodniach niejednokrotnie trud obliczenia w guldenach i centach, wiele też kosztuje każde posiedzenie Izby posłów, które obstrukcja parlamentarna wypełnia swymi manewrami, wiele za każdy dzień stracony na imienne głosowania i hałas może zapłacić ludność w podatkach, aby opędzić dyety, druki i inne bieżące wydatki Rady państwa. Suma, jaką uzyskali, jest poważna i już ona wystarczałaby, ażeby we właściwym świetle przedstawić znaczenie ob-

strukcji. Tysiące te jednak i dziesiątki tysięcy są jeszcze niezmierzonymi w porównaniu z ciężkimi stratami materialnymi jakich ponosi ludność w skutek zupełnego zastój w funkcjonowaniu aparatu parlamentarnego.

Znaczny poczet ścieśle określonych, wysce nagłych a zupełnie dojrzałych do jak najszybszego spełnienia życzeń ludności z zakresu materialnych jej interesów, musi być odroczone na czas nieograniczony, — a to poczet życzeń, które należą do rzędu wybitnych spraw użyteczności publicznej i na których urzeczywistnieniu Rządowi o wiele mniej może zależeć aniżeli ludności, ponieważ one połączone są przeważnie z ułgami dla ludności a z ograniczeniem dochodów państwowych. Przytoczymy tylko niektóre z licznych tych życzeń a to wyłącznie takie tylko, które należą do jednego wydziału, do administracji skarbowej. Miasta Lublana, Morawska Ostrawa, Warnsdorf, Bozen i Meran, które nawiasem mówiąc z wyjątkiem Lublany, należą wszystkie do opozycji niemieckiej, domagają się pożyczek na cele publiczne, na kanalizację, wodociągi, budowę szkolne, elektryczne oświetlenie i t. d., proszą o uwolnienie tych pożyczek od opłat, co jak dobrze wiadomo, stanowi jeden z najważniejszych warunków korzystnego ulokowania pożyczki. Przedłożenie rządowe, które ma udzielić uwolnienia od tych opłat, jest wniesione — nikt jednak nie wie czy i kiedy przyjdzie ono do skutku. Miasto Celowice, znajdujące się także w obozie obstrukcji, ma otrzymać dla nowych budowli, podjętych w celach asanacji i komunikacyjnych przedłużenie lat wolnych od opłaty domowego podatku czynszowego. Przedłożenie rządowe jest wniesione, — co się jednak tyczy jego losu trzeba to samo powtórzyć, co powiedziano wyżej. — Nowela o utrzymywaniu katastru podatku gruntowego w ewidencji, ma przynieść ulgę ludności rolniczej, — i ona jednak pada ofiarą obstrukcji. Ustawa o kartelach, która w Niemczech wywołała prawdziwie sensację i na której częścią Schaffle teraz święto ogłosił poprostu panegiryk, musi spoczywać — ponieważ trzeba głosować imiennie nad wciągnięciem petycji do protokołów posiedzeń Izby posłów....

Mówi się wiele o wprowadzeniu w życie regulacji plac urzędniczych. Rząd przygotował już także projekt nowej ustawy o prawie poborów służ państwowych, ponieważ w poprzedniej sesji nie przyszedł on do skutku z powodu pewnej różnicy między uchwałą Izby posłów a Izba panów. Nowa ustawa jest pod każdym względem lepsza, obszerniejsza i liberalniejsza od pierwotnego projektu. Że jest ona niezbędnie potrzebna, co do tego nie ma żadnych wątpliwości, gdyż jeżeli plac urzędników mają być podwyższone, czyż podobna dopuścić, aby z próżnemi rękami odeszli w jeszcze gorszym położeniu się znajdujący służby? — Także oddawna skargi gmin mają być usunięte przez przyznanie gminom odszkodowania za poruczenie zakresu działania; także ma się stać zadość jednemu z najusilniejszych życzeń ludności wiejskiej przez wydanie nowej ustawy o opłatach od przenoszenia własności nieruchomości. Gdy obecnemu Rządowi powiedziano już przeprowadzić zniżenie ogólnej sumy podatku gruntowego o 2 i pół miliony, gdy

powiedziano mu się uzyskać przy reformie podatkowej obniżenie podatku gruntowego o 10 proc., gdy przez zeszłoroczną ustawę umożliwiono uwzględnienie szkód, zrądzonych klęskami elementarnymi, w o wiele szerszej mierze niż dotychczas: ma obecnie przez reformę opłat od przenoszenia własności nieruchomości znaleźć zaspokojenie życzenia ludności rolniczej, powtarzane już od lat piętnastu.

Temu wszystkiemu jednak sprzeciwia się, piętrząc się coraz bardziej, nieprzebytej mur obstrukcji.

Nie jesteśmy skłonni oceniać wartości parlamentaryzmu mechanicznie, według ilości sfabrykowanych ustaw. Trzeba jednak przyznać, że we wszystkich przytoczonych tu wypadkach, chodzi istotnie o słuszne, niewątpliwie interesy, o interesa publiczne, które padają ofiarą obstrukcji. Czyż taki stan rzeczy taki stan bezwładności, można długo znosić?

Z Niemiec.

(Spotkanie cesarza Wilhelma z carem Mikołajem II. — Uroczystości w Wiesbaden. — Ostatnia rada koronna. — Nowe pancerniki. — Wiadomości osobiste. — Ks. kardynał Klementz. — Parlament niemiecki).

Dzisiaj odbył się ma w Wiesbaden spotkanie cara Mikołaja II z cesarzem Wilhelmem. Cesarz Wilhelm przybył tam już w poniedziałek, a przedtem przyjechał do Wiesbadenu książę Radoliński, ambasador niemiecki przy dworze rosyjskim. Oboje carstwo dzisiaj jeszcze wyjechać mają z Wiesbadenu, udając się na zamek Friedrichshof pod Kronbergiem.

Cesarz Wilhelm konferował w sobotę przedpołudniem w Poczdamie z naczelnikiem gabinetu wojskowego, generałem Hahnke, a po odbytej konferencji wyjechał do Berlina na uroczystość wzbijania gwoździ do sztabu nowo utworzonych pułków, którą wczoraj opisaliśmy. Następnie oglądał cesarz wraz z małżonką modele do pomnika Bismarcka w gmachu Akademii. Wieczorem powrócił cesarz do Poczdamu. Następnego dnia wyjechali do Wiesbadenu, gdzie w poniedziałek odbył się odsłonięcie pomnika cesarza Fryderyka. Na uroczystości obecny był cesarz Wilhelm wraz z małżonką i trzema synami. Przybyli także: cesarzowa Fryderykowa i ks. Henryk pruski. Przemowę wypowiedział burmistrz Ibelt. Twórcą pomnika jest rzeźbiarz Uphner. Cesarz odbył przed pomnikiem przegląd kompanii wojskowej.

W listopadzie wyjedzie cesarz Wilhelm na Szlak górny, a mianowicie do W. Strzela, gdzie polować będzie w lasach hr. Tschirschky-Renarda.

Ostatnia rada koronna w ubiegły czwartek trwała według monarchijskich *Neueste Nachr.*, całe dwie godziny. Politycznymi sprawami, jak twierdzi ten dziennik uważany za oficjalny, wcale się nie zajmowano. Reforma sądownictwa wojskowego i sprawa powiększenia marynarki poszły utartym zwyczajem do rady związkowej. Ministrowie w obudwóch tych sprawach byli z sobą zupełnie zgodni, tak, że według lakonicznej notatki dziennika,

„chwilowo nie ma mowy o przesileniu gabinetowem“. Także według zwykłego dobrze poinformowanego *Magd. Ztg.*, pogłoska o przesileniu kancelarskiem nie ma najmniejszej podstawy.

Posiedzenie ministerstwa pruskiego odbyło się znowu w sobotę po południu w gmachu urzędowym w Berlinie przy ulicy Lipskiej. Przewodniczył książę Hohenlohe.

W poniedziałek w rocznicę bitwy pod Lipskiem, odsłonięty został w Lipsku uroczyste spłowy pomnik ks. Bismarcka.

W Karlsruhe odbyło się tegoż dnia uroczyste odsłonięcie pomnika cesarza Wilhelma I. w obecności w. ks. badeńskiego i naczelników władz cywilnych i wojskowych. Jako reprezentant cesarza Wilhelma, wziął udział w uroczystości generał hr. Waldersee.

Kancelarz ks. Hohenlohe udaje się na kilka dni do Berlina do Schillingsfürst.

Podsekretarz stanu w urzędzie pocztowym Rzeszy, dr. Fischer, został przeniesiony w stan spoczynku.

Dotychczasowy zastępca komendanta wojsk kolonialnych dla Kamerunu, kapitan Kampitz, mianowany komendantem tychże wojsk.

Wedle doniesienia *Köln. Volksztg.* stan zdrowia kardynała arcybiskupa w Kolonii, ks. Klementza, pogorszył się znacznie.

Termin zwołania parlamentu niemieckiego odraczają w prasie coraz bardziej. Naprzód miał być zwołany na październik, potem na początek listopada, następnie na drugą połowę listopada, a obecnie donoszą, że zbierze się dopiero w pierwszym tygodniu grudnia. Wnoszą z tego, że prócz budżetu parlament nie wiele spraw będzie miał do załatwienia.

Przesilenie w Serbii.

Według dzisiejszych depesz z Belgradu, pogło ki o przesileniu gabinetowem, o czym piszemy na innym miejscu, sprawdziły się. Król Aleksander przybył do stolicy Serbii wczoraj przed południem i już wczoraj przed południem prezes gabinetu Simić wręczył królowi dymisję całego gabinetu. Według depesz, Simić zaraz onegdaj na wiadomość, że z królem Aleksandrem przybywa król Milan, porozumiał się z kolegami i wspólnie zdecydował dymisję gabinetu. Jako powód podają w kołach rządowych fakt, że Simić powziął przekonanie, iż nie posiada zaufania królewskiego, a wobec naprężonych stosunków z Milanem, byłoby Simićowi podczas obecności byłego króla w Belgradzie niemożliwym pozostać nadal na czele rządu. Z dobrze poinformowanych kół serbskich donoszą telegraficznie do dzienników, potwierdzając kombinację, o których piszemy na czele numeru, że niepowodzenia zewnętrznej polityki Simića i fiasko, jakiego doznała propagowana przezeń idea związku państw bałkańskich, zachwiały zaufanie króla Aleksandra do niego. Przyczynił się do tego niemają także proces, wytoczony dowódcy hajduków Barczyco- wi, w którym to procesie przewodzący radykałów Ranko Tajsic, pomimo, iż mu dowiedziono zabójstwa popełnionego na osobie nau-

15)

MINA

NOVELKA Z FRANCUSKIEGO.

VI.

(Ciąg dalszy).

Dopłynęli do podnóża skały. Wiosłarz ukazał im ręką schody wyciosane w opoce aż do samego szczytu, a potem usiadł w głębi łodzi, czekając aż wróci i zechcą może przejechać się po spokojniejszej części rzeki, jak to czynili prawie wszyscy turyści. Schody były okropne. Mina śmiała się na całe gardło, drapiąc się na nie z wielkim trudem. Końce białej zasłony, którą się owinęła, latały trzepocząc w okolo jej głowy jak skrzydła motyla. Ślizgała się, zatrzymywała.... Doprawdy, że stopnie te były za wysokie! Bez pomocy Hermana w żaden sposób by sobie rady nie dała. Po trudach wchodzenia do góry, nastąpiło chwilowe wzruszenie z powodu zawrotu głowy. Znajdowali się oboje na małej platformie, oddzieleni od świata, jak to powiedziałła Mina, przestrzenią wzburzonej wody. Wodospad ogłuszał ich swoim szumem, przenikał swoją zimną wilgocią; zdawało się, że miejsce, na którym stali, nie jest pewne, że skała, na której stała Mina, przylutona do piersi Hermana, zapadnie się razem z nim. Po chwili oszołomienia, Mina podniosła głowę i spojrzała.

Zielonawe bałwany, obramowane srebrnym, rzucały się z wściekłością w oko

nich, obryzgując ich kropelkami wody, zaspójając jakby perłami rozplecione włosy dziewczyny; we mgle świetlanej ukazywało się wyraźnie odbicie słońca.

— Patrz! świeci na naszą cześć! — zawołała Mina — wodospad także pragnie uciec narzeczonych, którzy przyszli mu się pokłonić.... Och! pragnęłabym mieć skrzydła, aby mógł polecieć przypatrzeć się bliżej!

— A tymczasem dwoma rękami trzymasz się baryery — rzekł Herman drwiąco. — Nie ośmieliłabyś się wejść trochę wyżej, aż do tego drzewa, które samo się zasiało w najpiękniejszym i najstosowniejszym miejscu.

Mówiąc tak, dotarł już do drzewa, rosnącego spokojnie na swojej nadpowietrznej przestrzeni, podczas gdy u stóp jego skała się usuwa, urywa i toczy swoje cząstki w przepaść, która je pochłania.

— Mech bardzo ślizki uważaj! — zawołała Mina.

— Lubie chodzić tamtędy, gdzie inni nie chodzą.

— A ja, mój panie, pójdę wszędzie, gdzie ty pójdziesz. Moim obowiązkiem teraz jest towarzyszyć ci zawsze.

Lekka jak koza poskoczyła za nim.

— To prawda. Że ztąd jeszcze lepiej widać i możemy się poszczycić, że jesteśmy nieustraszeni; ale baryerka miała swoją dobrą stronę.... Czuję, że jestem całkiem oszołomiona. Słuchaj, czy to nie wiosłarz na nas woła, żebyśmy zeszli?

— Szalona! nie! moglibyśmy go nawet usłyszeć, a zresztą, jakże chcesz, żeby nas widział?... Cypel skały zakrywa go przed nami.

Ścisłał ją, taką małą, delikatną, że zdawało się, że wiatr by ją uniósł, gdyby nie ten uścisk żelazny. Czy podobna, aby to stworzenie, do tego stopnia słabe, mogło czynić tyle złego, żeby te usta, śmiejące się tak

dziecinny śmiechem, wypowiedziały słowa okropne, które słyszał i żeby ta uroczą niewinność kryła w sobie tyle przewrotności, żeby w tak młodym wieku można było tak umiejętnie udawać, a to serce uderzające obawą pod jego dłoń, mogło być bez litości na rozpacz biednego człowieka, a spryt przewrotności, ukryty pod tą złotą główką, postanowił sobie na zimno oszukiwać go i znieważać, jego, Hermana Wolfa? Czy podobna, aby ta mała dziewczyna była kobietą popsutą i przedającą, zdolną kochać dla zabawki, a wyjść za mąż, aby zostać bogatą, bez żadnego skrupułu z powodu swojej podwójnej zdrady?

Pytania podobne snuły się po głowie Hermana wraz z potokiem przekleństw i bluźnierstw; zawrót głowy, silniejszy niż ten, którego przyczyną była bliskość przepaści, przynosił mu odbierał. Zławało mu się, że fale wołają do niego, upominając się o przyobiecaną zdobycz; odpowiadał im: „Za chwilę!...“

— Dusisz mnie! szepnęła Mina, usuwając się nieco.

— Bo się o cię boję, odrzekł. Śmierć, uważasz, jest tu blisko, pod naszymi stopami. Jeden krok fałszywy, ruch niezgrabny....

— Ale uważamy dobrze, żeby go nie uczynić! — zawołała. Opierasz się o drzewo i jesteś silny. Dla czego chcesz mnie nastraszyć? Niedobry! — patrz, zaczynam się trząść: zejdźmy ztąd prędko.

— Jeszcze chwilę, rzekł, pochylając głowę w ten sposób, że usta jego dotknęły jej ucha. W obec tego wielkiego niebezpieczeństwa, odpowiedź mi na twoją duszę. Kochasz mnie prawdziwie?... Pomyśl nad tem, co masz odpowiedzieć....

— Co za pytanie! — zawołała, podając mu do pocałunku uśmiechnięte swoje usta.

Ale nagle uśmiech zamarł jej na twarzy. Zadrzała.

— Nie patrz na mnie w ten sposób, proszę cię!

— Co do mnie, mówił Herman, kocham cię całą duszą. Kocham cię tak bardzo, że przebaczyłbym ci, zdaje mi się, gdybyś mi nareszcie prawdę powiedziała.

— Przebaczyć mi?... Hermanie, czy mogłeś myśleć.... mogłeś wierzyć?...

— Bądź szczerą.... — Uwierzę tylko tobie jeżeli mi się wypowiadasz, jak przed Panem Bogiem.... — Czy na prawdę, wtedy, kiedyś mnie jeszcze nie znała, nie udzielałaś żadnych praw nad sobą.... rozumiesz mnie? żadnych ważnych praw, jakiemu innemu mógłbyś?... Przysięgnij....

— Przysięgam!... — odrzekła Mina wieszając mu się na szyi. Kocham i zawsze kochałam tylko ciebie!...

Zatrzymał oddech na chwilę a potem, roztwierając oba ramiona, które ją obejmowały:

— Nie powtórzysz już tych słów nikomu, szepnął, nie powtórzysz nikomu na tym świecie!...

Przeraźliwy krzyk zmieszał się na chwilę z szumem kaskady. Herman, uwolniony nareszcie od strasznego przymusu, który sobie zadawał od tylu dni, powtórzył głośno, sam jeden stojąc na skałę, ostatnie słowa Miny do Antona:

— Niema dowodów!... niema dowodów!... I zaczął się śmiać. Potępieni z pewnością nie płaczą, ale śmieją się śmiechem podobnym!

Żaden dowód istotnie nie istniał przeciw niemu; nikt najmniejszego nawet nie miał podejrzenia. Wiosłarz, który przybył za późno, zapewniał, że gdyby nie on, towarzyszy biednej panienci byłby się za nią rzucił w

czyciela Brackowicza, został uwolniony. W ciągu tego procesu miało wyjść na jaw — jak twierdzą poranne dzienniki — że Rańko Taj-sicz chciał owego przewodcę hajduków namówić nawet — chociaż bezskutecznie — do zamordowania króla Aleksandra.

Dymisja gabinetu wywołała w Belgradzie wielką sensację. Król przyjął dymisyę bez wahania. — O powodach i przebiegu ministerialnego przesilenia donoszą jeszcze, w drodze telegraficznej co następuje: Po przybyciu króla, odbyła się konferencya ministrów, która wykazała, że różnice zdań, które już podczas nieobecności króla wystąpiły na jaw między władcą a gabinetem co do różnych bieżących spraw natury finansowej, wojskowej i politycznej, jeszcze bardziej się zaostrzyły, mianowicie wobec zamiaru rządu narzucenia kwestyi konstytucyjnej, podczas gdy król jest zdania, że Serbia powinna wyzyskać obecny spokój i przypuszczaćalny dłuższy okres pokojowy na Wschodzie Europy — w pierwszej linii dla celów ekonomicznej i finansowej reorganizacji i konsolidacji — przez ustalenie budżetu na podstawie porządku, oszczędności i wykonania międzynarodowych zobowiązań. Po przyjeździe u króla Si-mić wniósł podanie o dymisyę całego gabinetu, którą król przyjął. Rozstrzygnięcie przesilenia może nastąpić dopiero za kilka dni, po przybyciu bawiańskiego obecnie w Karlsbadzie posła konstytucyjnego Władana Georgevicia, któremu król chce powierzyć misyę utworzenia nowego gabinetu.

KRONIKA

Lwów, 20 października.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, we czwartek, dnia 21 b. m. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym między innymi: Wnioski w sprawie objęcia gazowni we własny zarząd; sprawa wypłacenia kapitału wykupna kolei elektrycznej.

— **Pomnik Mickiewicza we Lwowie.** Znany tutejszy artysta-rzeźbiarz p. Tomasz Dykas, twórca projektu pomnika Mickiewicza, który na pierwszym konkursie w Krakowie otrzymał pierwszą nagrodę, wniósł do Prezydium magistratu we Lwowie, podanie tej treści:

„Pragnąc wykonać pomnik Mickiewicza dla Lwowa za najniższe wynagrodzenie, ośmiela się przedłożyć następujące oświadczenie:

Stojącą figurę Adama, 3-21 m. wysokości, wykonanym z marmuru kararyjskiego (jednego bloku), do niej odpowiednią podstawę z kamienia carnopolskiego z fundamentem, wszystko razem za sumę 10.000 zł., lub kawałek gruntu pod pracownię, odpowiadający tej cenie.

Pomnik ten obowiązałbym się wykonać i ustawić w przeciągu jednego roku licząc od dnia powierzenia mi tej pracy. Cała wysokość pomnika wynosiłaby 7-50 m., a szerokość dołem 5 metrów.

Gdyby ta propozycja miała upaść, zgodziłbym się, żeby gmina sama postawiła postument pod figurę, (koszt z fundamentem 3000 zł.), dała mi blok marmuru, którego cena wyniesie loco Lwów 1400 zł., na punktatora 1200 zł.,

przepaść. Miejscowa gazeta opisała wypadek: Młoda dziewczyna, nie zważając na niebezpieczeństwa i pomimo prób narzeczonego, wbiegła po nad platformę; podczas, gdy młodzieniec się schylał, aby zerwać kwiatek, który ona pragnęła zabrać na pamiątkę, musiała doznać nagłego zawrotu głowy, któremu podlegają istoty nerwowe, a może po prostu się pośliznęła. Narzeczonego usłyszał krzyk i jego ukochanej już nie było. Obecnie, znajdując się w Schweizerhofie, dobrze strzeżony, gdyż obawiają się, aby się nie targnął na swoje życie. Nieustanne osłupienie, w jakim pozostaje, straszniejszą jest od najokropniejszych wybuchów rozpacz. Ciało panny M. R. znaleziono zmiażdżone i zmienione nie do poznania na pewnej odległości od wodospadu. Była to osoba znana z korzystnej strony w Neuhausen, gdzie wszyscy jej żalują. Dzień przedtem jeszcze mówiła, że czuje się nadto szczęśliwą; ślub jej miał się odbyć na przyszły tydzień z człowiekiem, którego ubóstwiała; tragiczny wypadek, przerywający ten związek, okrywa żałobą jedną z zaszczytnie znanych rodzin w Małym Laufenburgu. Redaktor gazety dodawał od siebie jeszcze kilka filozoficznych, choć oklepanych nieco frazesów o znikomości szczęścia ludzkiego, ale kładł główny nacisk na jeden punkt, czysto materialnej natury, będący ostatecznie prawdziwym przedmiotem całego artykułu i przyczyną, dla której został napisany: inna balustrada, wyższa i mocniejsza ma być ustawiona aż do samego szczytu skały, ponieważ obywatelstwo z Neuhausen dbało o to, żeby wejście po nad wodospad nie przedstawiało żadnego niebezpieczeństwa.

(Dokończenie nastąpi).

a mnie tyle, ile na najskromniejsze życie podczas tej pracy wydać bym musiał.

Gdyby figura miała być z brązu, to koszt byłby większy, bo licząc podstawę 3000 zł., wymodelowanie figury w gipsie do brązu najmiej 3000 zł., to odlew tej wielkości w brązie przejdzie sumę 4000 zł. Licząc na łaskawe poparcie miłych szczerych chęci.

— **Ujejskiemu „Gwiazda“.** Wydział Stowarzyszenia rękodzielników lwowskich „Gwiazda“, pragnąc uczcić pamięć wieszcza naszego, długoletniego członka honorowego Stowarzyszenia, postanowił wmurować w kościele OO. Bernardynów tablicę pamiątkową. Odsłonięcie tablicy nastąpi w poniedziałek, dnia 25 b. m. o godzinie 9 rano, podczas nabożeństwa żałobnego, za duszę s. p. Ujejskiego. Odsłonięcie tablicy poprzedzi w niedzielę, 24 b. m. uroczysty wieczór, na którym wygłoszone będą utwory poety, a o Ujejskim mówić będzie znany poeta, p. Jan Kasprowiec.

— **Egzamin państwowy na akademii górniczej w Leoben** złożyli: z działu górnictwa: Józef Kałuża z Wieliczki, Jan Bartuś z Jarosławia, Teofil Cholewa z Grodziszca, Jerzy Kukucz z Cieszyńska, Stanisław Skoczylas (z odznaczeniem) z Bochni, z działu hutnictwa: Jan Zaborowski (z odznaczeniem) z Królestwa Polskiego.

— **Panorama „Bom w Siedmiogrodzie“**, jak się dowiadujemy, zostanie z końcem tego miesiąca wywieziona do Pesztu, gdzie zajmie miejsce obrazu „Kościusko pod Racławicami“. W niedzielę zwiedzili panoramę osób 1327, od dnia otwarcia po dzień dzisiejszy 9208.

— **Krajowy warsztat naukowy** dla wyrobu zabawek w Jaworowie. Kuratoryja tego zakładu ogłasza sprawozdanie z pierwszego roku istnienia warsztatu. Ze sprawozdania wyjmujemy niektóre dane:

Warsztat naukowy dla wyrobu zabawek w Jaworowie, został otwarty prowizorycznie dnia 4 października 1896, za staraniem Rady powiatowej, magistratu jaworowskiego a przezwany Wydziałem krajowym, który przysłał na swój koszt dwóch fachowo uzdolnionych nauczycieli, p. Niemczynowskiego, jako kierownika i p. Prydatkiewicza, jako fachowego nauczyciela. Miasto Jaworów zobowiązało się dostarczyć dla warsztatu pomieszczenia, światła i opału. Wydział krajowy uposażył warsztat w różne potrzebne i pomocnicze przyrządy, wydając na to kwotę 1152 zł. 50 ct.

Celem warsztatu naukowego jest ulepszyć wyroby zabawkowe w mieście i na przedmieściach od wieków już istniejące, a chętnych starszych ludzi i chłopców, którzy ukończyli szkołę ludową, wyuczyć wyrabiania różnych zabawek, mających większy pokup w handlu, a później doprowadzić do tego, ażeby te zabawki mogły choć w części wyrugować wyroby zagraniczne. Zarazem warsztat naukowy pośredniczy między sprzedającymi a kupującymi z znacznym zarobkiem dla pracujących.

Po otwarciu warsztatu zapisało się 28 uczniów na pierwszy kurs nauki, z tych kilkunastu uczniów ukończyło kurs ten z dobrym postępem.

Okazało się, że nauka w robieniu zabawek nawet dość trudnych, nie była dla uczniów nieprzystępną, bowiem prawie wszyscy już w drugim miesiącu potrafili tak dobrze wyrobić rozmaite przedmioty, że zarząd warsztatu był w możności płacić im już pewną kwotę, a nawet niektórzy z uczniów do końca roku doszli do takiej wprawy, że dziennie zarabiali 30—45 ct.

Ze czasu od 1 grudnia 1896 do końca sierpnia b. r., wypłacono uczniom za zabawki i sporządzone sprzęty z funduszu krajowego 258 zł. 26 ct., a z funduszu powiatowego 51 zł. 27 ct.

Za ten czas uczniowie wyrobili zabawek i kilka sprzętów dla szkoły za kwotę 442 zł. 44 ct., z tego sprzedano do sklepów lub skredytowano na pewien czas kupcom na kwotę 207 zł. 72 $\frac{1}{2}$ ct., pozostało zarządowi warsztatu do sprzedania jeszcze na kwotę 234 zł. 72 ct., nie wliczając w to nieukończonych 36 garniturów kroketów, wartości 112 zł. 80 ct., a liczydeł wartości 15 zł. 9 ct.

Ażeby zachęcić uczniów, którzy ukończyli kurs i ażeby im dać możność do dalszego zarobkowania w domu, zarząd warsztatu postarał się i zakupił narzędzia pomocnicze na ich własność, a kosztu tychże pokrył w części z ich zarobku.

Z dniem 3 sierpnia b. r. Wydział krajowy w porozumieniu z Komisją krajową dla spraw przemysłowych, uznał tymczasowy warsztat dla zabawek w Jaworowie jako ustalony i zorganizował go w ten sposób, że powołał jako kuratora dla tego warsztatu hr. Szeptyckiego, nauczycielem kierującym zamianowano p. Pawła Prydatkiewicza, a administratorem p. Andrzeja Marenina. W skład komitetu wszedł jako reprezentant wydziału powiatowego ks. kan. Piotr Lewicki; gmina miasta Jaworowa wybrała do komitetu dwóch reprezentantów, a mianowicie burmistrza p. Ferdynanda Paara i p. Mikołaja Masiuka.

W roku bieżącym naukę (kurs) rozpoczęto w szkole dnia 1 września b. r.

Co do poprawienia zabawek, tak w mieście jak i na przedmieściach, zarząd warsztatu poczynił bardzo znaczne zmiany, tak co do formy estetycznej jako też i malowidła.

— **Słynny szachista Berthold Englisch**, zmarł wczoraj w Wiedniu skutkiem udaru mózgowego.

— **Złosiwe psy.** Joanna Jarosiewicz, żona Ignacego, podmajstra murarskiego, przy ul. Dwerneckiego zamieszkała, szła z 6-letnim synem Józefem dnia 16 b. m. w południe ulicą Długosza, na której z pod nr. 29 wybiegł wielki czarny pies i ukąsił jej synka w lewą nogę. W niedzielę rano zachorowało to dziecko, a wezwani lekarze orzekli, że z przestachu dostało zapalenie mózgu, na którą to chorobę dnia dzisiejszego o godzinie pół do 4 rano zmarło. Pies jest własnością murarza Cara, przeciw któremu wdrożono postępowanie karne.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Złoczowie, Platon Sienkiewicz, profesor gimnazjalny. W Warszawie, Natalia z Wyszokowskich Dygasińska, żona znanego literata i publicysty.

W Paryżu w domu polskim im. św. Kazimierza, Kazimierz Mickiewicz, podporucznik wojsk polskich w r. 1830, ozdobiony krzyżem „Virtuti militari“, urodzony w Bartnikach w Królestwie w r. 1809.

W Amiens w departamencie Somme, Władysław Dobrzański, żołnierz z roku 1831, w 92 roku życia.

W Bry-sur-Marne, Ludwika Antonina z Wasilewskich Duhamel, w 77 roku życia. Ojciec zmarłej odznaczył się w szarży pod Somosierrą.

W Lot, Jakób Malinowski, żołnierz z r. 1830, w 89 roku życia.

— **Samobójstwo.** Pomiędzy stacyami Brzuchowice i Zawadów kolei Lwów-Belzec znaleziono dnia 21 z. m. na torze kolejowym zwłoki człowieka przejechanego przez lokomotywę. Według znalezionej przy zwłokach kartki, był to Franciszek Fiala, szeregowiec 12 pułku obrony krajowej w rezerwie, urodzony 1872 w Wiedniu, przynależny do Trübau w Czechach. Popełnił on samobójstwo, a powodem był brak zatrudnienia i nędza.

— **Nieszczęśliwy wypadek w Zakopanem.** Z Zakopanego donoszą *Nowej Reformy* o nieszczęśliwym wypadku, jaki zdarzył się w Tatrach: Dnia 11 b. m. wyszedł popołudniu na spacer do Czarnego Stawu p. Kazimierz Piotrowski, słuchacz filozofii Uniwersytetu berlińskiego, bawiący tam z ojcem, właścicielem dóbr z Wołynia, dla wypoczynku. Gdy wieczorem około godziny 10 nie powrócił, zaniepokojony ojciec wysłał rano o godzinie 3 kilku górali, a o godzinie 6 sam wybrał się na poszukiwanie. Śladami doszli aż do Zmarzłego; z powodu wielkich śniegów i braku żywności musieli się wrócić napowrót. Tego samego dnia jednak wieczorem wysłano 12 przewodników; we środę rano za tymi znowu ośmiu, — poszukiwania atoli nie przyniosły rezultatu. We czwartek, piątek i sobotę wysłali przewodnicy z psami i powrócili bez rezultatu; w niedzielę rano wyszło około 20 ludzi i znaleziono zwłoki w potoku pod Jaszczurówką. — Jak ślady wskazywały, z powodu dużych śniegów, wybraawszy się bez przewodnika i żywności, będąc silnie zmęczony, i w obecności, jakkolwiek księżycowej, chcąc ułatwić sobie powrót, wyszedł od Czarnego Stawu na granie i szczytami doszedł do potoku koło Jaszczurówki, spuścił się na dół i chciał potokiem dotrzeć do Zakopanego. Zmęczony i zgłodniały prawdopodobnie zemdlał i zwłoki znaleziono leżące bez uszkodzeń. Wczoraj w nocy przyniesiono go do kaplicy. Za wyszukanie zwłok naznaczona była nagroda w kwocie 500 rubli.

— **Hojne zapisy.** Salomon Liebling, kupiec i obywatel miasta Krakowa, umierając w dniu 14 b. m. w 55 roku życia, zostawił następujące legata: dom przy ul. Jasnej 1.3, wartości przeszło 30.000 zł., na wieczystą fundację dla wychowania i wykształcenia w praktycznej zawodowej pracy biednych i osieroconych dziewcząt w wieku od 12—20 lat; dom przy ul. Zielonej, również wartości 30.000 zł., na fundację wieczystą dla żywienia i odziania biednej diatywy szkolnej, bez różnicy wyznania i płci, z czego rocznie 200 zł. wypłacać należy Towarzystwu leczniczych kolonij wakaacyjnych izraelskiej diatywy szkolnej. Nado w gotówce spadkobiercy wypłacić mają szpitalowi żydowskiemu 500 zł., szpitalowi św. Ludwika 200 zł., cierpiącym na choroby piersiowe 500 zł., domowi modlitwy izraelskiej postępowych 300 zł., do rozdzielienia między ubogich chrześcian miasta Krakowa 200 zł., na ubogich żydowskich 500 zł., dla Stowarzyszenia „Opieki nad żydowskimi rzemieślnikami“ 500 zł., dla domu starców 1000 zł., dla zakładu Józefitów 100 zł., dla weteranów z 1831 roku 100 zł., dla weteranów z r. 1863 również 100 zł., dla Tow. wsparcia biednych uczniów wyznania mojżeszowego 200 zł. i inne drobniejsze kwoty. Ogółem — jak donosi *Czas* — wynosi zapis około 70.000 zł., które stanowią prawie połowę całego majątku zmarłego.

W sobotę zmarł w Warszawie w 78 roku życia s. p. Edward Czaban, b. kupiec. Zapiisał on 5000 rubli na rzecz Towarzystwa osad rolnych. Krąży po Warszawie pogłoska, jakoby zmarły poczynił krociowe zapisy na cele użyteczności publicznej.

— **Pożary.** Kronika prowincjonalna zanotowała w ostatnich czasach znowu wiele znaczniejszych pożarów w kraju. I tak: w Rosochaczu (Czortków) spłonęły trzy gospodarstwa z zapasami zbożowymi; szkoda 12.000 zł. ubezpieczona. — W Zawodzie (Tarnobrzeg) pożar zniszczył 5 zagród; szkoda około 2500 zł. nieubezpieczona. — W Mokrzeszowie (Tarnobrzeg) zgorzało 13 obęjs, na szkodę przeszło

7000 zł., w części asekurowana. — W Przyszowie (Sanok) spłonął doszczętnie tartak parowy p. Karola Ryłskiego z Pielni; szkoda 10.000 zł. ubezpieczona. — W Zubrzy (Lwów) zgorzały 3 zagrody włościańskie, szkoda około 3000 zł. w części ubezpieczona. — W Wierzanach (Stryj) majątku br. Juliana Brunickiego spłonęły zabudowania gospodarze i wołownia, a z nią i 18 wołów. Szkoda 8000 zł. ubezpieczona. — W Klimkowcach (Zbaraż) padły pastwa pożaru 3 zagrody; szkoda 6500 zł. na 1800 zł. ubezpieczona. — W Neterpińcach (Złoczów) spłonęło 5 obęjs; szkoda około 8000 zł. w części ubezpieczona. — Na obszarze dworskim w Miłowaniu (Tłumacz) pożar zrządził szkodę zł. 12.000 zł. — W Mistkowicach (Sambor) zgorzało 6 obęjs włościańskich; szkoda około 5000 zł. w znacznej części ubezpieczona. — W Jarzyczowie nowym (Lwów) spłonęło 8 gospodarstw; szkoda 3743 zł. w małej części ubezpieczona.

(b) **Nauka higieny w gimnazyach francuskich i czego tam z higieny uczą.** Znajomość warunków i pielęgnowania zdrowia jest dla każdego człowieka niezbędną. Półki wiadomości higieniczne nie rozpowszechniają się w szerokich masach ludności, póty nie polepszą się stosunki zdrowotne w społeczeństwach, a choroby i śmiertelność statecznie wzmacniają się. Dlatego to dzisiaj powszechnie dążą do tego, ażeby już młodzież szkolna zaznajamiała się z zasadami pielęgnowania zdrowia, w wielu też krajach wprowadzono naukę higieny w zakres nauki szkolnej. — W naszym kraju ostatnia reforma szkół również uwzględniła naukę higieny w szkołach ludowych i wydzielonych. Wprawdzie nie ma w programach nauk osobnego na to przedmiotu, lecz wiadomości higieniczne otrzymuje młodzież przy poznawaniu budowy ciała ludzkiego (somatologii), w szkołach niższych na podstawie ustępów w książkach zwartych, w szkołach wyższych na podstawie podręcznika Rostafińskiego „Wiadomości z historii naturalnej“, w którym pierwszy rozdział, opatrzonej dobrmi rycinami poświęcony somatologii i higienie.

W gimnazyach francuskich już przed kilku laty, przy reorganizacji tych zakładów, wprowadzono kurs nauki higieny w jednej z klas najwyższych. Tworzy ona integralną część nauk przyrodniczych, a opiera się o anatomię i fizjologię. Plan naukowy przepisuje w higienie następujące lekcje: woda, powietrze, pokarmy, choroby zakaźne, szczepienia i przepisy sanitarno-policyjne. W rozdziale o wodzie dowiaduje się młodzież o rozpoznawaniu dobroci wody, o użytkowaniu wody źródłanej, rzecznej i studziennej, tudzież o filtrowaniu i destylowaniu. W lekcji o powietrzu uczy się młodzież, ile potrzeba powietrza dla jednej osoby w mieszkaniu, o wentylacji i szkodliwości pyłu i innych domieszek powietrznych. Na lekcjach o pożywieniu jest mowa o fałszowaniu pokarmów, o pasorzytach, bakterjach i grzybkach, rozkładających pokarmy, tudzież o zgnębnych skutkach gorących napojów. W rozdziale o chorobach zakaźnych omawia się różne choroby zakaźne, ich udzielanie się, desinfekcyi, ochronne szczepienie, profilaktykę i t. d. Osobno jest mowa o wściekłości, nosaciznie, gruźlicy u zwierząt i o udzielaniu się tych chorób ze zwierząt ludziom.

Notatki literacko-artystyczne.

Dr. Wincenty Zakrzewski, profesor historii powszechnej na Uniwersytecie Jagiellońskim i autor całego szeregu rozpraw naukowych pierwszorzędnej wartości, święci dzisiaj czterdziestolecie jubileusz pracy zawodowej. Liczni uczniowie cieszącego się powszechną sympatią profesora, nie mogą osobiste uczestniczyć w tej pięknej uroczystości, przesyłają mu życzenia, by w zdrowiu i spokoju długo jeszcze pracował z pożytkiem dla nauki a chwałą dla Uniwersytetu.

Mickiewiczowski konkurs Kuryera Warszawskiego — jak dotąd stwierdzić można — wydał ilościowo pomyślny rezultat, nadesłano bowiem prac 34. Do oceny tych prac zaprosiła redakcja *Kuryera* panów: Teodora Jeske-Choińskiego, Ignacego Chrzastowskiego, Maryana Gawalewicza, Jana Karłowicza, Władysława Korotyńskiego, Franciszka Nowodworskiego i Adama Pługa.

Antoni Kątski, fortepianista, brat nieznanego skrzypka, dyrektora warszawskiego konserwatorium muzycznego, od pewnej liczby lat stale przebywający w Ameryce Północnej, odbywa obecnie podróż artystyczną po Syberii, dążąc do Europy. Otóż otrzymało warszawskie *Słowo* następujący telegram:

Triockosawsk (obwód Zabajkalski), 16 października.

Nestor naszych kompozytorów i pianistów, Antoni Kątski, pomimo 81 roku życia, pełen energii i życia, koncertował na Wschodzie. Obecnie jedzie przez Syberję do Europy. — Dawał 4 świetne koncerty w Kiachcie. Tutaj powa-dzenie niesłychane.

(Podpisano) *Talko Hryncewicz*.

Munkacsy. Z Bonn donoszą, że stan zdrowia Munkacsego, podług najnowszych wiadomości z zakładu leczniczego, w którym chory malarz przebywa, jest lepszy.

Marcin Łuba, znany dramat ludowy Sewera, w sezonie zimowym wystawiony będzie na scenie teatru narodowego w Pradze czeskiej.

Teatr w Kijowie. Z Kijowa donoszą do *Kuryera Warszawskiego*: Jeden z tutejszych przedsiębiorców teatralnych uzyskał pozwolenie na sprowadzenie do Kijowa trupy dramatycznej polskiej. Przedsiębiorca rozpoczął rokowania z p. Dobrzańskim z Warszawy.

Hr. Lew Tokstoj, jak donosi berliński *Lokalanzeiger*, zachorował. Okazała się potrzeba poważnej operacji.

„Russkoje Obozrenie” drukuje w zeszycie wrześniowym pracę p. Krackowskiego p. t.: „Współpracownicy ks. Czartoryskiego w sprawie organizacji oświaty publicznej w okręgu naukowym wileńskim”.

W Paryżu umarł w tych dniach powieściopisarz katolicki, Aleksander Besset de Lamotte. Urodzony był w r. 1823. Zmarły pozostawia po sobie długi szereg powieści, z których dwie osnute są na tle powstania roku 1863. Był to człowiek szlachetny i zacny.

Repertuar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś, we środę po raz trzeci „Wesele Fonsia”.

We czwartek po raz pierwszy „Kwiat miłości”, operetka w 3 aktach Jana Straussa.

W piątek po raz drugi „Kwiat miłości” operetka w 3 aktach.

W sobotę o godzinie 3 popołudniu jako w wigilię odsłonięcia pomnika Aleksandra hr. Fredry (ojca) uroczyste przedstawienie dla młodzieży szkolnej: „Zemsta”, komedia w 4 aktach Al. hr. Fredry (ojca).

Wieczorem o godz. pół do ósmej po raz trzeci „Kwiat miłości”.

W niedzielę o godzinie pół do 4 popołudniu drugie uroczyste przedstawienie z powodu odsłonięcia pomnika Aleksandra hr. Fredry (ojca) „Damy i huzary”, komedia w 3 aktach Al. hr. Fredry.

Wieczorem o godzinie pół do 8 trzecie uroczyste przedstawienie z powodu odsłonięcia pomnika Al. hr. Fredry, „Śluby panieńskie” komedia w 5 aktach Aleksandra hr. Fredry (ojca).

Ankieta rolnicza.

Lwów, 20 października.

Dzisiaj rozpoczęła w Wydziale krajowym obrady ankieta zwołana przez Wydział krajowy w celu rozpatrzenia bliższego obecnego stosunków rolniczych w kraju naszym.

Jak to stwierdzają zebrane dotąd daty statystyczne, bijąca w oczy zmiana stosunków, a wreszcie głosy interesowanych, — podział własności ziemskiej w kraju naszym przybiera kierunek niepomysłny, zarówno pod względem gospodarczym jak społecznym, prowadzący do rozdrobnienia małej posiadłości włościańskiej i do zaniku średniej własności ziemskiej. — Ankieta według przedłożonego jej kwestionariusza ma orzec, jakie przyczyny — oprócz ogólnego położenia ekonomicznego składają się na ten objaw — i jakie środki byłyby wskazane zarówno dla ochrony dziś jeszcze istniejących w odpowiednich obszarach: a) gospodarstw włościańskich, b) średnich majątków ziemskich — jak i dla wytworzenia w przyszłości takich gospodarstw i majątków.

W skład ankiety wchodzi: JE. Marszałek krajowy Stanisław hr. Badeni, członkowie Wydziału krajowego Antoni Jaxa Charniecki, dr. Józef Wereszyński, Tadeusz Romanowicz, dr. Sawczak, dr. Hoszard, dalej sześciu członków stałej komisji rolniczej krajowej Karol Czech, Stanisław Polanowski, Stanisław hr. Stadnicki, dr. T. Pilat, Mieczysław Onyszkiewicz, St. Homolacs, dalej Tadeusz Fedorowicz i Władysław ks. Sapieha z łona gal. Towarzystwa gospodarskiego, dr. Julian Leo i dr. Jan Hupka z grona krak. Towarzystwa gospodarskiego, dalej prof. dr. Milewski, Antoni Górski, dr. Krzyżanowski, St. Dąbski, Grzegorz Głuchowski, Bojko, Huryk, Tytus Zajaczkowski, Kiwirowski, prof. Ochenkowski, dr. Tadeusz Skalkowski, dr. Tadeusz Sołowij, radca rząd. Władysław Struszkiewicz, Mikołaj hr. Rey i Brajer.

Z tej liczby zaproszonych nie mogli przybyć pp.: prof. Milewski, Struszkiewicz, prof. Leo, Zajaczkowski i Kiwirowski o czym P. Marszałek zawiadomił.

JE. Marszałek, zagajając zebranie, podziękował obecnym za przybycie, poczem oświadczył, że ankieta zwołana została na żądanie Sejmu. Marszałek podniósł, że niesłuszne są skargi, jakoby Sejm i Wydział krajowy zachowywały się beczynnie w obec sprawy agrarnej. Najlepszą na to odpowiedzią jest budżet krajowy, który w wydatkach na melioracje rolne, szkoły rolnicze, kształcenie nauczycieli rolnictwa i t. p. poszedł bardzo daleko. Marszałek zapewnia członków ankiety, że głosy ich, rady i wskazówki trafią na grunt podatny i życzliwy.

W końcu przedkładając kwestionariusz, zaznaczył p. Marszałek, że głosowania nad odpowiedziami nie będzie żadnego, a tylko sama dyskusja będzie służyć jako materiał informacyjny do prac ustawodawczych Sejmu krajowego.

W myśl powziętej uchwały wzięto napróżd pod rozprawę pytania:

1. Czy i o ile objaw rozdrobnienia własności włościańskiej jest wynikiem: a) znacznego wzrostu ludności wiejskiej, która nie znajduje odpływu do innych zajęć? b) a zarazem wynikiem nieograniczonej wolności i powszechnego zwyczaju dzielenia gruntów tak w drodze dziedziczenia bądź testamentowego, bądź ustawowego, jak w drodze umów między żyjącymi (sprzedaży, zamiany i t. p.)? c) wreszcie wynikiem niezdrowych stosunków kredytowych (trudność i drogosc kredytu, wyzysk lichwiarski i t. p.)?

2. Czy i o ile nadmierne rozdrobnienie posiadłości włościańskich równoważone jest przez skupywanie gruntów i tworzenie z nich posiadłości znaczniejszych ze strony osób: a) należących do stanu włościańskiego, b) z innych warstw ludności?

Wywiązała się obszerna dyskusja. Dr. Krzyżanowski z Krakowa, który przedstawił przyczyny rozdrobnienia, widzi główną we wzroście ludności. Wiele gospodarstw jest już tak rozdrobnionych, że nie są sposobne do racjonalnej uprawy rolnej i hodowli inwentarza, a z drugiej strony ludność nie zna jeszcze ogrodowej uprawy gruntu. — Mowca położył nacisk na konieczność wytworzenia gospodarstw średnich, które byłyby łącznikiem pomiędzy własnością wielką i włościańską.

Prof. dr. Ochenkowski upatrywał główną przyczynę rozdrobnienia gruntów w ogólnie złych stosunkach ekonomicznych i w wielkim wzroście ludności — a nie w normach ustawodawczych.

P. Tad. Fedorowicz zwrócił uwagę na sprawę zarobkowania ludności włościańskiej.

P. Ant. Górski omawiał ogólnie ustawodawstwo agrarne, wymagające reform w wielu kierunkach, odpowiednio do zmienionych stosunków ekonomicznych i społecznych. W zasadzie jest mowca wprost za zakazem dzielenia gruntów.

P. dr. Tadeusz Skalkowski oświadczył się za tem, ażeby ułatwić tworzenie średnich własności włościańskich przez ułatwienie kredytowe dla włościan zamożniejszych, dających odpowiednią gwarancję, a chcących kupować grunta rozdrobnione.

P. Hupka omawiał stosunki w Galicji Zachodniej, wskazując między innymi na pieniacstwo jako przyczynę rozdrobnienia gruntów włościańskich.

P. Mikołaj Rey zwraca uwagę na trudne warunki wywozu, na „rogatkę wiedeńską”, ubożącą naszego włościana, na brak zarobku i gotówki.

W dalszym toku dyskusja przybiera charakter więcej polemiczny. P. Huryk zali się na system szkół ludowych, które nie przygotowują synów włościańskich do zawodów praktycznych, rzemiosł i t. p. Zali się także na podatki i brak kredytu. Trzeba najpierw postarać się o tani kredyt, oświatę, przemysł i fabryki, a potem zastanawiać się nad ograniczeniem podzielnosci.

P. Dąbski przyznaje, że dzisiejsze ustawodawstwo daje impuls do rozdrabniania gruntów włościańskich, co jest złem tem większem, że ludność wiejska na ogół biorąc ma tendencję do skupiania ziemi w jednym ręku.

Prof. Ochenkowski w odpowiedzi mowcom, którzy z nim polemizowali, zaznacza, że jego zdaniem ustawa o podzielnosci nie jest w gruncie szkodliwą. Gdyby przyjąć dziś za zasadę niepodzielnosc — nie byłoby to zgodnem ze stosunkami życiowymi ludu naszego.

P. Czech podnosi brak ruchu przemysłowego. W zachodniej Galicji, gdzie się ujawnia wpływ sąsiedniego przemysłowego Śląska, łatwiej jest włościaninowi utrzymać nienaruszalność dziedzictwa.

Dr. Krzyżanowski wskazuje na brak komasacji gruntów, wiadomo bowiem, że grunta skomasowane nie dzielą się tak łatwo jak rozrzucone.

P. Sękowski Stefan zwraca głównie uwagę na niezdrowe stosunki kredytowe włościańskie. Opierając się na danych zebranych przez Bank krajowy wykazuje, że własność mała jest obciążoną 54 milionami długów. Z tych 17 milionów wypożyczone są na 4—8 pre., o reszcie zaś 37 milionów nie ma naj-

niejszych danych, na jakich warunkach obciążają własność mniejszą. Co najmniej, średnio biorąc, włościanin opłaca 8 3/4 pre. od długów zaciągniętych. Są to stosunki, które gwałtem domagają się organizacji racjonalnego kredytu.

Prof. dr. Tadeusz Pilat przypomina, że co do stosunków podziału własności ziemskiej, Rząd nakazał już w innych krajach zbieranie dat statystycznych urzędem podatkowym zapomocą t. zw. *Gutbestandsblätter*, o każdej własności, czy to tabularnej czy nietabularnej. Statystyka ta ma być do końca r. 1898 dla innych krajów gotowa. Dla Galicji polecenia takiego jeszcze nie wydano. Być może jednak, że niebawem zarządzenie takie nastąpi, ale i w takim razie, w obec sił jakimi nasze urzędy podatkowe rozporządzają, wątpliwe należy czy przedko statystyka taka będzie gotowa. Badania zarządzane przez Wydział krajowy, a prowadzone przez biuro statystyczne będą niezawodnie cennym materiałem dla prac ustawodawczych agrarnych sejmowych.

Przemawiali jeszcze pp. Tadeusz Fedorowicz polemicznie, i Bojko, który wskazywał przykładowo na wielkie przywiązanie ludu naszego do ziemi.

O godz. 2 popołudniu odroczył JE. Marszałek obrady dalsze do godz. 5 popołudniu.

Głosy publiczne.

Podziękowanie.

Nie mogąc osobiście złożyć podziękowania za tak liczny współudział przy odprowadzeniu na wieczny spoczynek zwłok mego najukochańszego męża i okazane z powodu tak bolesnej straty, tak miłe jak i osieroconej rodzinie współczucie, pozwalam sobie w tej drodze przesłać serdeczne „Bóg zapłać”.

Józefa Blaimowa.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Nowo zawiązane „Kółka rolnicze”, powstały (z rzędu 1269 i 1270) w Łagiewnikach powiat Podgórze i w Czyżkowice powiat Lwów. Założycielem Kółka w Łagiewnikach jest Jan Zyla, gospodarz i wójt w Łagiewnikach. Kółko liczy 12 członków. Członkowie Kółka mają zamiar założyć sklepik chlebski, a zarząd główny Kółek rolniczych pospieszył z przesłaniem 35 książeczek dla użytku członków Kółka. Założycielami Kółka w Czyżkowice są miejscowi gospodarze; liczy ono 40 członków. Członkowie Kółka uchwalili wnieść wkładki od 2 do 5 zł.; i złożono 164 zł. Kółko to ma zamiar założyć własny sklepik a zarząd główny wysłał 35 książeczek, jako zaczątek do założenia biblioteczki.

Szkoły rolnicze na Bukowinie.

W tych dniach odbyło się w Czerniowcach uroczyste otwarcie nowego gmachu krajowej, średniej szkoły rolniczej w Czerniowcach, wzniesionego kosztem 80.000 zł. W czasie uroczystości przemawiali: imieniem kraju członek Wydziału krajowego br. Mustatza, prezydent kraju hr. Goess i dyrektor zakładu p. Bayer. Czerniowiecka *Gazeta Polska* wyraża życzenie, ażeby budowa nowego gmachu nowe wniosła życie do tej szkoły. Dotychczas bowiem, mimo ewierwiewnego istnienia, tylko kilkunastu uczniów tej szkoły poświęciło się rolnictwu i na tem polu chleb znalazli. Wydaje się, jakoby jedynym celem zapisywania się na ten, trzyletni kurs agromiczny było zdobycie prawa służby jedno-rocznej. Uzyskawszy je, poświęcają się uczniowie innym zawodom, jak: pocztom, skarbowości, handlowi etc. Lieźebnie natomiast szkoła nie wydaje się złe. W r. 1896/7 było ogółem 95 słuchaczy, a między tymi: 58 Niemców (28 żydów), 20 Polaków, 9 Rumunów i 8 Rusinów.

Równocześnie w obecności inspektora kultury krajowej, radcy rządu br. Schwartz-Meillerna otwarto w Koemanu na Bukowinie, krajową niższą szkołę rolniczą z językiem wykładowym ruskim, w niedzielę zaś 17 b. m. otwiera będzie taka sama szkoła w Radowcach, z językiem wykładowym rumuńskim.

Robotnicy rolni. Pierwsza sekcja Towarzystwa rolniczego w Wiedniu zajmowała się przed kilku dniami sprawą służby i robotników rolniczych i powierzyła komisji, złożonej z pięciu członków, opracowanie nowego regulaminu dla służby. W obszernej rezolucji przedstawiła sekcja środki umożliwiające odpowiednie podwyższenie płac dla służby rolniczej i robotników rolniczych, a to przez uzyskanie wyższych cen dla krajowych produktów za pomocą usunięcia zagranicznych konkurencji i kapitalistycznego wyzysku; dalej przez niewciąganie rolniczych ro-

botników do fabrycznego przemysłu, przez kształcenie służby rolniczej w odpowiednich zakładach wychowawczych, zakładanie kolonij rolnych robotniczych z tych prowincji, w których panuje przeludnienie, przez przeniesienie ducha religijnego, usunięcie ze szkół ludowych socjalno-demokratycznych wpływów i energiczne zarządzanie przeciwko wszelkim usiłowaniom podburzania robotników rolniczych w duchu agrarno-socjalistycznym.

Chmiel. Z głównego ogniska handlu chmielom w Niemczech południowych, z Norimbergii, donoszą w dalszym ciągu o zastojach w handlu i bezustannej niższej cenie. Na ostatnim targu płacono za dobry towar mielosewoy od 40—50 marek, za wyborowy chmiel wirtemberski od 60—85 marek, za wyborowy polski od 80—87 marek, za wyborowy czeski od 85—98 marek. Sprzedano ogółem w ubiegłym tygodniu 5000 bel. Z Sarajewem (w Czechach) donoszą o zastojach w handlu i spadku cen. Na sobotnim targu płacono za wyborowy towar od 77—91 zł. W Burgundii tegoroczny sprzęt chmielu odznacza się wyborową jakością; producenci skarżą się jednak na brak popytu i niskie ceny; eksporterzy płać obecnie w Dijon 44—50 franków za 50 kilogramów. I w Anglii nie ożywił się dotąd handel chmielom; producenci bowiem, zwłaszcza będący w posiadaniu lepszego towaru, oczekując wyższych cen, wstrzymują się z zawieraniem transakcji. Wskazuje się na to, że w Anglii nie ożywił się dotąd handel chmielom; producenci bowiem, zwłaszcza będący w posiadaniu lepszego towaru, oczekując wyższych cen, wstrzymują się z zawieraniem transakcji. Wskazuje się na to, że w Anglii nie ożywił się dotąd handel chmielom; producenci bowiem, zwłaszcza będący w posiadaniu lepszego towaru, oczekując wyższych cen, wstrzymują się z zawieraniem transakcji.

Losy Jo-sziv. Na ostatnim ciągnięciu losów Jo-sziv w d. 15 b. m. padła główna wygrana 18.000 zł. na sery 39 nr. 59, a po 1000 zł. wygrały: sery 485 nr. 24 i sery 5048 nr. 68. Po 500 zł. wygrały: sery 1397 nr. 16 i sery 3514 nr. 33. Po 100 zł. wygrały: s. 2421 nr. 20, s. 2646 nr. 3, s. 4291 nr. 17, s. 6963 nr. 77 i s. 7324 nr. 70. Po 25 zł. wygrały: s. 970 nr. 75, s. 1454 nr. 41, s. 1606 nr. 12, s. 2723 nr. 42, 781 nr. 10, s. 4107 nr. 84, s. 5612 nr. 79, s. 6705 nr. 66, s. 6984 nr. 97, s. 7421 nr. 64.

Wystawa paryska 1900 r. Dzienniki petersburskie utrzymują, że przyszła wystawa paryska nie będzie podzielona według państw, lecz według rodzajów wytwórczości. Nieależnie atoli od tej zasady państwu rosyjskiemu udzielono kilku osobnych pawilonów.

Blota poleskie. Według informacji *Birż Wied*, roboty nad osuszaniem Polesia obejmą w r. p. przestrzeń 60.000 dziesięcin, ku czemu potrzebna będzie kanalizacja błot tamtejszych na przestrzeni około 186 wiorst.

Kalendarzyk rybacki. W październiku nie wolno łowić łososi i pstrągów trzecz raków samca i samicy.

Złowione ryby muszą mieć przepisany miarę.

Dla sportu wędkowego pora jeszcze bardzo dobra.

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 11:60 do 11:65, loco Okomunie 11:— do 11:10, loco Berno-Wied 11:15 do 11:25, na listopad loco Aussig 11:65 do 11:70, cukier w kosztach 11:30 do 11:35, ma 37:— do 37:25, secunda 36:75 do 37:00, Spirytus kotyngentowany loco Wied 18:80 do 18:80, Nafta kaukazka transito Trypol 3:50 d. 3:75, galicyjska przezrocysta 16:70 do 17:—.

Targ zbożowy. Lwów, 20 października, pszenica 11:— do 11:75 zł., żyto 7:50 do 7:80, jęczmień 6:— do 6:50, owies 6:60 do 6:85, wyka 12:— do 13:—, groch 6:50 do 7:—, bob 12:— do 13:—, nasienie lniane 12:— do 13:—, nie konopne 12:— do 13:—, hreczka 12:— do 13:—, bobik 12:— do 13:—, konieczyna czerwoną galic. 12:— do 13:—, szwedzka 12:— do 13:—, tymotka 12:— do 13:—, kukurudza stara 12:— do 13:—.

do —, nowa 5 — do 5:50, chmiel stary
— do —, chmiel nowy na terminu
— do —, spirytus gotowy — do —
—, na termin — do —, Waranty
— do —
Usposobienie stałe

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął w niedzielę w południe na Zamku w Budzie deputację hołdowniczą miasta Budapesztu, która przybyła złożyć Najj. Panu podziękowanie stolicy Węgier za wyznaczenie funduszu na wzniesienie na placach Budapesztu szeregu pomników dla osób zasłużonych w historii Węgier. Na przemowę burmistrza Markusa, który przewodniczył deputacji, odpowiedział Najj. Pan, dając wyraz radości, że naród węgierski zrozumiał ojcowskie intencje Monarchii, i że okazał przez to, że on także żywi podobne uczucia dla Najj. Pana. Monarcha zapewnił również miasto Budapeszt o swej łasce i serdecznych dla niego uczuciach.

Według *Budapester Corr.* dotychczasowy ambasador francuski przy Najw. Dworze, p. Lozé wręczy jutro dnia 21 października na uroczystej audyencji na zamku w Budzie swoje pismo odwołujące. Z tego powodu odbędzie się tam obiad dworski.

Zapowiedziane na wczoraj wieczór posiedzenie komisji budżetowej, nie odbyło się z powodu, że wieczorem musiano odbywać dalszy ciąg posiedzenia pełnej Izby posłów.

O poniedziałkowym posiedzeniu komitetu wykonawczego prawicy pisze *Fremdenblatt*: Na posiedzeniu tam omawiano i także ułożono taktyczne postępowanie prawicy w Izbie. Po dwugodzinnej obecności opuścił P. Prezydent Ministrów hr. Badieni zgromadzenie, które roztrząsało następnie wewnętrzne sprawy partyjne.

Reichswehr donosi, iż to posiedzenie komitetu wykonawczego prawicy trwało trzy godziny. O przebiegu posiedzenia postanowiono zachować zupełną tajemnicę. Utrzymują, iż na posiedzeniu omawiano taktykę, jaką ma zachować większość w obec obstrukcji. Parlamentarny sprawozdawca tego dziennika dowiaduje się, iż na posiedzeniu tem roztrąsano kwestie taktyczne. Przyszło także do ostrych rozpraw z powodu niedyskrety, jakiej się dopuszczono przez ogłoszenie sprawozdań o poprzednich obradach konferencji. Co do kwestji taktycznych zapadły postanowienia, których rezultat okazał się na najbliższych posiedzeniach Izby.

Politik wreszcie donosi o tem posiedzeniu: P. Prezydent gabinetu hr. Badieni brał udział w posiedzeniu tylko podczas obrad nad taktyką i programem prac. Po oddaleniu się hr. Badienego, postanowiono żądania poszczególnych grup prawicy rozważyć według krajów. Rozpoczęto od dezzyderatów południowych Słowian. Na następnym posiedzeniu przyjdą do głosu Słowacy, Rusini, a dalej Czesi. Obrady mają się toczyć w szybkim tempie.

Baron Dipauli odbywa dalej narady z meżami zaufania lewicy. W sobotę i wczoraj konferował z Bärnreitherem i Stuergeriem.

Na wniosek dep. Danielaka, dla ochrony honoru klubu, wykluczony został dep. Szajer z klubu zwolenników ks. Stojalskiego na dwa do trzech miesięcy, w tym celu, aby się poprawił. Powodem wykluczenia jest wystąpienie Szajera na ostatnim zgromadzeniu socjalistycznym w Wiedniu; p. Szajer miał przybyć na to zgromadzenie w stanie nietrzeźwym.

Prof. Kaizl, po dłuższej nieobecności z powodu choroby, powrócił już do Izby posłów.

Półurzędowy *Nemset* zaprzecza doniesienia dzienników opozycyjnych, jakoby między P. Prezydentem Ministrów hr. Badienim a prezesem gab. węgierskiego bar. Banffym miało przyjść do skutku porozumienie, na podstawie którego prowizorym ugodowe zostałyby zawarte na mocy §. 14 ustaw zasadniczych, t. j. drogą rozporządzenia cesarskiego.

Do *Frankf. Ztg.* donoszą z Konstantynopola, że nominacja br. Marschalla, ambasadora niemieckiego w Konstantynopolu w miejsce przenoszącego się do Kwirynału br. Siermy-Jeltsch jest rzeczą dokonaną.

Kryminalny komisarz Tausch znany ze słynnego procesu, powrócił z urlopu do Berlina i ma stanowczo usunąć się ze służby.

Sobranie bułgarskie zwołane zostało na 27 b. m. Książę Ferdynand powraca dziś do Sofii.

Wczoraj odbyło się w Konstantynopolu wspólne posiedzenie tureckich i greckich peł-

nomocników, delegowanych do zawarcia ostatecznego pokoju. Posiedzenie to było czysto formalne; postanowiono co tydzień odbywać trzy posiedzenia — w poniedziałki, czwartki i soboty. Następne posiedzenie odbędzie się we czwartek. — Drugim tureckim pełnomocnikiem mianowany prezydent Izby rachunkowej Hassan Femi pasza a adjunktem generalny sekretarz w ministerstwie spraw zagranicznych Nusri bej. — Ambasady angielska, niemiecka i rosyjska wysłały już swych wojskowych *attachés* do Tessalii, gdzie mają być obecni przy powrocie ludności miejscowej, która uciekła przed najazdem tureckim do innych prowincji greckich.

Dzienniki ateńskie, będące organami znanej organizacji „Ethniké Hetairia” umieszczają artykuły gwałtownie napadające na dynastję, pod pozorem, że między królem a generałem Smoleńskim istnieją poważne różnice zapatrywań i że król znajduje się pod wpływem kamarylli dworskiej.

Prasa grecka omawia żywo fakt, że cesarz Wilhelm niemiecki nadał swej siostrze, małżonce następcy tronu greckiego, księżnej Zofii, order Ludwiki za zasługi położone około pielęgnowania rannych w czasie wojny grecko-tureckiej. Radykalne dzienniki rzucają się z tego powodu na Niemcy i na ich władzę, i proponują aby spalić deklarację publicznie. Umiejętne widzą w tym kroku cesarza niemieckiego chęć złożenia dowodu, że stanowisko, jakie zajmował on i Niemcy w czasie ostatnich wypadków spowodowane było wyłącznie tylko względami natury politycznej.

Według depesz z Rzymu, król Humbert zgodził się na nominację barona Saurma-Jeltsch, na niemieckiego ambasadora w Rzymie.

Rada ministrów włoskich miała już powziąć ostateczne postanowienia co do spraw kolonialnych. — Ma być utworzony dyrektoriat kolonialny z generałem Sani na czele, który będzie zarazem senatorem. Gabinet Rudiniego zdecydowany jest prowadzić nowe rokowania z Menelikiem, aby otrzymać pod względem wojskowym bezpieczną granicę, a mianowicie Mareb-Belesa-Muna. Według *Corriere della Sera* zamierzone są także nowe próby kolonizacyjne.

Termin podróży króla Leopolda do państwa Kongo ustanowiono na początek wiosny roku przyszłego. Król odkupił od sułtana marokańskiego kawał wybrzeża gdzie urządzone będzie sanatorium dla urzędników państwa Kongo.

Wczoraj zgromadził się na nową sesję parlament francuski. Pierwsze posiedzenie Izby deputowanych miało przebieg zupełnie spokojny. Przedyskutowano porządek prac nowej sesji. Na wniosek Gobleta, a za zgodą p. Meline uchwalono postawić wniosek o restrykcyjny skrutynium za pomocą list, na porządku dziennym przed budżetem. Prezes gabinetu Meline oświadczył, iż kwestję tę należy konieczne doprowadzić do rozstrzygnięcia. Następne posiedzenie Izby posłów odbędzie się w sobotę i poświęcone ma być dyskusji nad interpelacjami.

Senat po załatwieniu zwykłych formalności odroczył się do piątku.

Z Barcelony donoszą, że wszystkie osoby podejrzane o propagandę anarchistyczną, nie zawiązane jednak w żaden proces, wypuszczone na wolność.

Portugalski poseł w Madrycie hr. de Macedo mianowany został ministrem spraw zagranicznych w Portugalii.

Według wiadomości ze Skutari, ma tam panować między mahometanami z powodu ponownego znieważenia meczetu w miejscowości Mieta koło Skutari, wielkie wzburzenie, które daje powód do obaw o utrzymanie spokoju publicznego.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 20 października. (Z Izby dep.) Wczorajsze posiedzenie Izby rozpoczęło się od trzech imiennych głosowań. Ostatnie z nich wykazało brak kompletu, niezbędnego do powzięcia jakiegokolwiek uchwały. P. Prezydent zawiesił więc posiedzenie do wieczora.

Posiedzenie wieczorne Izby rozpoczęło się o 6¹/₄. Dep. Wolf uskarżał się na sposób zwołania wieczornego posiedzenia. Lewica domagała się całego szeregu imiennych głosowań, przyczem przyszło do żywych starć pomiędzy prezydium Izby a lewicą.

O godzinie 1 po północy, po trzynastu imiennych głosowaniach odpowiedział wiceprezydent Izby, Dawid Abrahamowicz, na postawioną przez niemieckich liberałów interpelację, w sprawie sprostowania protokołu stenograficznego. oraz oświadczył, że przystępuje do porządku dziennego.

Na to podniosły się z lewicy krzyki: Myszmy się zapisali do głosu w sprawie formalnej! lecz Wiceprezydent nie zwracając nato uwagi, udzielił głosu dep. Heroldowi w sprawie na porządku dziennym stojącego oskarżenia Ministrów. Teraz powstał ogromny hałas na lewicy; deputowani uderzają deszczułkami z pulpitu o ławki, członkowie prawicy usiłują im w tem przeszkodzić, powstaje ogromne zamieszanie i łok. Prezydent Kathrein objawszy przewodnictwo, przerwał posiedzenie wśród gorących oklasków ze strony lewicy. Po kwadransowej przerwie zjawił się Prezydent Kathrein w sali i zapowiedział dalszą przerwę posiedzenia do godziny 11 rano dnia dzisiejszego.

Wiedeń, 20 października. (Tel. pryw.) Wczorajsze nocno posiedzenie Izby deputowanych rozpoczęło się wśród naprężonej atmosfery; lewica postanowiła nie dopuścić na tem posiedzeniu do przejścia do porządku dziennego, stawiając ciągłe formalne wnioski. Obstrukcję rozpoczął p. Wolf skargą na to, że zwołano posiedzenie nocne, poczem 13 razy zażądała lewica głosowania imiennego, co znaczyło odczytać 13 razy po 425 nazwisk. Trwało to do pół do 1 w nocy, pomimo to tak na prawicę, jak i na lewicę posłowie liczenie zgromadzeni, szczególnie ławki polskie pełne; sekretarze czytający ciągle nazwiska w końcu prawie zupełnie ochrypli; Prezydent Kathrein, który przydywał przez większą część nocy, najspokojniej wszystkie te wnioski głosowania imiennego przyjmował i podawał pod głosowanie; po północy objął kierownictwo Wiceprezydent Abrahamowicz.

Postanowił on zakończyć tę obstrukcję i przejść do porządku dziennego. Lewicy nie było to na rękę, kiedy więc p. Abrahamowicz dał głos dep. Heroldowi do porządku dziennego, przesłyszał zapewne, że Funke pierwaj żądał głosu w sprawie formalnej, skutkiem tego powstał ogromny tumult na lewicy, zaczęto tam bić pięściami w pulpity. Czech Krumbholtz chciał wyrwać jednemu z lewicy deszczułkę z pulpitu, między nim a innymi rozpoczęło się szamotanie a wszystko wśród ogromnego hałasu. Prezydent Kathrein ukazuje się na trybunie i wśród brawa lewicy oświadcza, że przerywa posiedzenie, ażeby się poinformować o co chodzi. Po 10 minutach zjawia się napowrót i odracza posiedzenie do rana. Po posiedzeniu odbył konferencję komitet wykonawczy prawicy.

Wiedeń, 20 października. (Tel. pryw.) Jako epizod wczorajszego posiedzenia nocnego wypada podnieść, że posłowie z lewicy grozili Wiceprezydentowi Abrahamowiczowi pięściami; jeden z posłów lewicy rzucił na stół Wiceprezydenta tekę, w którą był oprawiony porządek dzienny.

Przed dep. Heroldem byli zapisani do głosu: dep. Funke, Winkowski i Jarosiewicz, o czem Wiceprezydent Abrahamowicz nie wiedział, dając głos dep. Heroldowi. To spowodowało ową scenę.

Wiedeń, 20 października. Prezydent dr. Kathrein otworzył dzisiaj przedpołudniem przerwaną w nocy posiedzenie, wyrażając najgłębsze ubolewanie, że przeoczenie Wiceprezydenta Abrahamowicza doprowadziło do tak groźliwych scen. Nie należało występować z rozbójkami przeciw p. Abrahamowiczowi; tego rodzaju sceny kwestyonują w ogóle cały parlamentaryzm, a obniżają powagę Izby, sprawdzając ją do najniższego poziomu. Prezydent odpięra zarzut, jakoby posłowie nie byli na czas zawiadomieni o wczorajszym posiedzeniu wieczornem i wskazuje na potwierdzenia posłów o odebraniu zawiadomieniu. Gdy Prezydent odstąpił przewodnictwo Wiceprezydentowi Abrahamowiczowi, zapomniał mu powiedzieć, że już trzech posłów zapisali się do głosu w sprawie formalnej. Prezydent prosi posłów, ażeby zaniechali tego rodzaju oplakanych scen, które przedewszystkiem dotyczą Prezydenta a jego położenie nadzwyczaj utrudniają. Jeżeli wydarzy się jakie przeoczenie, niechaj posłowie nie sądzą, że dzieje się to rozmyślnie. (Objawy zgody).

Dep. Herold oświadcza, że przez udzielenie mu wczoraj głosu uzyskał on nieodwołalne prawo przemawiania, — ponieważ jednak okazało się, że przed nim zgłosiło się trzech mówców, oraz, że przed dalszą rozprawą nad oskarżeniem PP. Ministrów znajdował się na porządku dziennym wybór do komisji, przeto w interesie sprawy zgadza się on na to, ażeby wspomniany mówcy naprzód byli dopuszczeni do głosu, naturalnie pod tym warunkiem, że w dyskusji nad oskarżeniem PP. Ministrów poseł znowu głos otrzyma. (Żywe oklaski z lewicy).

Dep. Funke wskazuje, że wiceprezydent Abrahamowicz nie wyjaśnił powodów, dla których nie podał pod głosowanie wniosku mówcy, aby P. Prezydent Ministrów był obecny podczas obrad w Izbie. Mowca wywo-

dzi, że wniosek jego był formalnie uzasadniony. Postępowanie to jest niesłuszne; mowca prosi o odpowiedź.

Wiceprezydent Abrahamowicz w odpowiedzi swej wskazuje na postanowienia regulaminu Izby, które mu wprost zabraniały podawać wniosek dep. Funkego pod głosowanie. Mowca mówi dalej.

Wiedeń, 20 października. *Wiener Zeitung* ogłasza nominację radcy ministerjalnego, Gustawa Gerstla, na generalnego inspektora austriackich kolei państwowych.

Wiedeń, 20 października. P. Minister spraw zagranicznych, hr. Gołuchowski, udał się dzisiaj popołudniu, w towarzystwie radcy sekcijnego, Mereya, do Budapesztu.

Ateny, 20 października. Włoski komisarz dla kontroli finansów, Bodio, przybył tutaj. Komisja dla oznaczenia granic między Turcją a Grecją udała się do Wolo.

Madryt, 20 października. Marszałek Blanco wyładował wczoraj na Kubę.

Konstantynopol, 20 października. Dobrze poinformowane koła twierdzą, że wiadomość o zawarciu między Turcją a Bułgarią traktatu zaczepno-odpornego jest zupełnie bezpodstawną.

Dziennik *Ikdam* podnosi, że skoro już raz Bułgaria zostaje pod zwierzchnictwem Turcji, samo się przez się rozumie, że między nią a rządem tureckim związek pewien istnieć musi.

Konstantynopol, 20 października. Jakkolwiek beraty bułgarskie nie są jeszcze wydane, zarządca prawosławnego biskupstwa w Ueskuebie, Firmilianos, przybył onegdaj do Ueskueb w skutek usilnego nalegania tutejszej ambasady rosyjskiej. Na to zamknięto w Ueskueb bułgarskie cerkwie i szkoły, aby okazać protest Bułgarów macedońskich przeciw wcześniejszemu przyjazdowi Firmilianosa, który miał przybyć dopiero po wydaniu beratów bułgarskich. Klucze od cerkwi oddano walemu. — W skutek tego Porta wezwała egzarchę bułgarskiego, ażeby gminie bułgarskiej w Ueskueb doradzał wstrzymać się od wszelkich nieprzyjacielskich kroków wobec nowego zarządcy biskupstwa.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 20 października 1897. godzina 10 minut 35. Akcje kredytowe 351.65, Akcje kolei państwowej 333.65. Akcje tytoniowe —, Anglo-austriackie —, Unionbank —, Południowej 83 —, Renta papierowa —, Akcje banku dla krajów koronnych 223.50 4-pre. listy zastawne banku krajowego 97.75 4-pre. pożyczka krajowa z r. 1893 97.80. Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-pre. węgierska renta złota — za 100 marek 58.80 —, Alpine 128.25 Usposobienie słabe.

Wiedeń, 19 października 1897, godzina 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 128.80, Węgierskie akcje kredytowe 386.50, Akcje anglo-austriackie 164 —, Akcje banku Union 292 —, Akcje kolei południowej 83.25 Losy tureckie 61.40, Akcje kolei państwowej 334 —, Akcje kolei Lwowsko-Czerwonowieckiej 287.50, 4-procentowe galie. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97.60, Akcje tytoniowe 149.75, węgierskie obligacje indemnizacyjne 97.40, Akcje kolei Ebental 260 —, Akcje banku dla krajów koronnych 223.50 4-procentowa węgierska renta złota 121.75, Akcje banku związkowego 252 —, Rubel papierowy 1.27.62, Węgierska renta papierowa 99.65, Kredytowe ziemski 452 —, Kredyty 352.50. Rimamurania 257 —. Usposobienie bez transakcji.

Giełda zagraniczna, dnia 19 październ. 1897 r. godzina 5 minut —. Paryż: 3-pre. renta 103.02, lombardy —, Usposobienie —. Berlin: ruble rosyjskie 216.40, Akcje kredytowe 221.10, Polskie listy zastawne —, Papiery galicyjskie —, Nowa rosyjska pożyczka —, Austriackie banknoty 170.10, Lombardy 35.80. Usposobienie —.

Telegramy zbożowe z dnia 19 październ. 1897 r. Wiedeń: okowita per 10.000 liter prompt 18.50 do 18.80 złr. Budapeszt: Pszenica na jesień 11.98 do 12 — zł. Berlin: pszenica na wiosnę — zł. — zł., żyto — do — zł., spirytus 43.10 zł. Paryż: mąka na bieżący miesiąc 62.40 zł.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki.

Dr. Machek
przeprowadził się na Akademicką obok
kasyna mieszczańskiego l. 11. 1334

Wszelkie kupony i wylosowane papiery wartościowe

wypłaca bez potrącenia prowizji lub
kosztów

Kantor wymiany

e. k. uprzyw. 495

Galic. akc. Banku hipotecznego.

Kantor wymiany i oddział depozytowy przeniesiony
do lokalu parterowego w gmachu bankowym

Przyjechał do Lwowa

dnia 19 października 1897

HOTEL GEORGE.

PP. Z. Lastawiecki z Lipnik, Dr. Z. Korot-
kiewicz, K. Rassoski i W. Anczyz z Krakowa, E. hr.
Baworowski z Kopeczyniec, A. Kern i H. Langhaus
z Wiednia.

HOTEL IMPERIAL.

PP. M. hr. Rey z Przyborowa, St. hr. Jabło-
nowski z Popowiec, M. Osieciński z Krakowa, K.
Cześć de Lindenwald z Bierzanowa, Dr. J. Howor-
ka z Tłumacza.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego
Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we
Lwowie, przy placu św. Ducha l. 10, pierw-
sze piętro, jest otwarta codziennie od godziny
10 przed południem do godziny 5 popołudniu.
Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct.,
w dniu powszednie 30 ct. — Dla członków
wstęp wolny.

Muzeum przemysłowe mlejskie ot-
warte codziennie (z wyjątkiem niedziel) od
godziny 9 rano do godziny 3 po południu
w niedzielę i święta od godziny 10 rano do
godziny 1 z południa. — Biblioteka muzealna
otwarta codziennie od godziny 11 przed do
godziny 3 po południu (w niedzielę i święta
od godziny 10 do g. 1). — Wstęp w dniu
powszednie 20 ct., w niedzielę wolny.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, d. 20 października 1897.

I. Akcje za sztukę.

Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	212 50	215 50
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. mk.	284	288
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	380	390
kred. gal. po 200 zł. w. a.	—	210
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a.	200	210
Fabryki wagonów w Sanoku przed- tem Lipińskiego po 500 koron w. a.	260	—

II. Listy zastawne za 100 zł.

Banku h. g. 5% w. a. wyl. z 10% pr.	110	110 70
" " " 4 1/2% w. a. los w 50 l.	100	100 70
" " " 4% w. a. los w 60 l.	96 60	97 40
" kraj. 4 1/2% w. a. los w 51 l.	100 40	101 10
" " 4% w. a. los w 57 l.	97 90	98 60
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	97 80	98 50
Tow. kred. galic. ziemsk. 4% los w 41 1/2 lat	97 80	98
4% los w 56 lat	96 60	97 3

III. Obligacje za 100 zł.

Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	97 70	98 40
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	102 50	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	—
" " 4 1/2% (3. em.)	100 10	100 80
Kolej. lokalne dtto 4% po 200 kr.	97 20	97 90
Pożyczki kraj. 6% w. a. z roku 1873	103	—
" " 4% w. a. po 200 koron	—	—
" " 4% po 200 koron	97 80	98 50
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 koron	97	97 70

IV. Losy.

Miasta Krakowa	27	29
Stanisławowa	44	48

V. Monety.

Dukat cesarski	5 63	5 73
Napoleon d'or	9 43	9 58
Pół imperyal	9 50	9 60
Rubel rosyjski srebrny	1 20	1 25
styczeń-lipiec	126 80	127 80
100 marek niemieckich	58 60	59 10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18 października 1897.

A. Ogólny dług państwa.

Jednotliły dług państwa w banknot.	102.15	102.35
maj-listopad	102.10	102.30
lut-y-sierpień	102.20	102.40
Jednotliły dług państwa w srebrze	102.15	102.35
styczeń-lipiec	102.15	102.35
kwiecień-październik	102.15	102.35

Jako pewną lokację kapitału polecamy

4-prc. Obligacje propinacyjne — 4-prc. Pożyczkę krajową — 4-prc. Pożyczkę
m. Lwowa — 5-prc. i 4 1/2-prc. Obligacje komun. Banku krajowego.

Pociąg	posp. osob.	do Lwowa	Pociąg	posp. osob.	ze Lwowa
przech. o g.			odeh. o g.		
3:04		Z Podwoleczysk na dworzec Podzamecze	4:40		Do Krakowa (Wiednia), Rozwadowa i Nadbrzezia. Chyrowa
3:30		Z Podwoleczysk na dworzec główny	—		Sambora, Mezo Laboreza (Pesztu), Sanoka, Rymanowa
5:10		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), z Orłowa, Chabówki, Jasia przez Rzeszów; z Orłowa, Chabówki, Jasia, Iwonieca, Rymanowa, Sanoka, Sambora i Chyrowa przez Przemysł	5:20		Do Ławocznego (Munkaesa, Pesztu), Chyrowa
7:30		Z Ickan (Bukaresztu, Gałacz, Jass), Suczawy, Kimpolunga, Radowiec, Seretu, Berhometu, Nowosielicy, Husiatyna i Kałusza	6:00		Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego
7:50		Z Janowa	6:10		Podwysokiego
7:52		Z Tarnopola i Brodów na dworzec Podzamecze	6:15		Do Ickan (Gałacz, Jass, Bukaresztu), Kozowy, Radowiec, Kimpolunga, Suczawy
8:05		Z Ławocznego (Pesztu) Kałusza, Chyrowa, Stryja	6:45		Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca Podzamecze
8:15		Z Tarnopola i Brodów na dworzec główny	—		Podwysokiego
8:25		Ze Sokala i Rawy ruskiej	8:40		Do Ickan, Kórsmező, Husiatyna, Nowosielicy, Berhometu, Radowiec, Suczawy
9:10		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), Wieliczki, Mezo Laborez, (Pesztu), Chyrowa przez Przemysł	8:50		Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Rozwadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów
10:35		Z Jarosławia	8:55		Do Janowa
1:15		Z Janowa	9:20		Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Chyrowa, Mezo Laborez, (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonieca, Stróża przez Przemysł i przez Tarnów
1:30		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Chabówki, Nowego Sącza przez Tarnów, Rzeszów lub Przemysł, Rawy ruskiej przez Jarosław, Sambora przez Przemysł	9:25		Do Skolego, Kałusza, Chyrowa
1:40		Ze Skolego i Stryja Kałusza, Chyrowa	10:05		Do Sokala, Rawy ruskiej, Bełża, Jarosławia
1:50		Z Czerniowiec, (Bukaresztu, Gałacz, Jass) Ickan, Suczawy, Radowiec, Berhometu, Szeparowiec-Kniaźdzw., Kórsmező, Husiatyna, Kałusza	10:27		Do Podwoleczysk i Brodów z dworca głównego, Kopyczyniec, Husiatyna, Podwysokiego
2:15		Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna Brodów na dworzec Podzamecze	10:45		Do Ickan (Jass, Gałacz, Bukaresztu), Kozowy, Sopowa, Serethu
2:30		Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna, Brodów na dworzec główny	1:55		Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego
5:25		Ze Sokala, Bełża i Jarosławia przez Rawę ruską	2:08		Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca Podzamecze
5:35		Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Podwysokiego, Brodów na dworzec Podzamecze	2:40		Do Czerniowiec Kałusza, Husiatyna, Kórsmező, Serethu, Ickan (Jass, Gałacz, Bukaresztu)
5:45		Z Ickan (Bukaresztu, Gałacz, Jass), Suczawy, Radowiec, Berhometu, tylko w poniedziałek, Seretu, Kozowy	2:50		Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Rawy ruskiej przez Jarosław, Jasia przez Rzeszów, Chabówki przez Rzeszów lub Tarnów
6:00		Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Podwysokiego, Brodów, na dworzec główny	3:05		Do Stryja
6:55		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Nadbrzezia, Sambora i Chyrowa przez Przemysł	4:40		Do Jarosławia
8:45		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia) z Jasia przez Rzeszów, z Rawy ruskiej przez Jarosław, z Jasia, Krosna, Iwonieca, Rymanowa, Sanoka, Mezo-Laboreza (Pesztu), przez Przemysł	6:45		Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Mezo Laborez (Pesztu)
9:10		Z Ickan, Suczawy, Radowiec, Berhometu (z wyjątkiem poniedziałku) Nowosielicy, Kałusza	7:05		Do Sokala Rawy ruskiej
9:30		Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy) Wieliczki, Rawy ruskiej przez Jarosław, Orłowa, Mszany, Jasia, Krosna, Iwonieca, Rymanowa, Mezo-Laboreza przez Przemysł	7:25		Do Tarnopola z dworca głównego
9:43		Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, na dworzec Podzamecze, Kopyczyniec, Podwysokiego	7:30		Do Ławocznego, (Munkaesa, Pesztu) Chyrowa, Kałusza
9:50		Z Ickan (Bukaresztu, Jass, Gałacz) Suczawy, Kimpolunga, Radowiec, Stobody rung, Kórsmező, Husiatyna, Kozowy	7:47		Do Tarnopola z dworca Podzamecze
10:00		Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, Kopyczyniec i Podwysokiego na dworzec główny,	7:48		Do Janowa
10:20		Ze Stryja, Chyrowa	10:30		Do Ickan, (Jass, Gałacz, Bukaresztu) Husiatyna, Kałusza, Szeparowiec, Ku Nowosielicy, Berhometu, Serethu, Kopyczyniec, Kimpolunga, Suczawy
12:10		Z Ławocznego (Pesztu), Stryja, Kałusza	10:50		Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Chyrowa, Sambora, Sanoka, Rymanowa, Iwonieca (przez Przemysł) Jasia, Chabówki, Orłowa (przez Rzeszów), Chabówki, Orłowa (przez Tarnów), Rozwadowa

Noene godziny od 6 wieczór do 5:59 rano objęte są tustem i rankami. — Biuro informacyjne e. k. kolei państwowych przy ulicy Trzeciego Maja w Hotelu Imperial, udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formacie kieszonekowym.

	płaca	ładaje		płaca	ładaje		płaca	ładaje
Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	160.	161.	Galic. pożycz. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—	—	Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	8.50	10.25
" " 1860 po 500 zł. wa. 5 pr.	143.9	144.40	" " " 1891 " 4 pr.	—	—	Losy fund. arc. Rudolfa 10 zł.	24.50	28.50
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	160.	161.	" " " 1892 za 200 kor. 4 pr.	97.40	98.40	Salmia 40 zł. mk.	73.	84.50
" " 1864 po 100 zł.	190.20	191.	" oblię. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.60	98.20	Pożyczka u. Salzburga 20 zł.	28.50	34.50
" " 1864 po 50 zł.	190.	191.75	Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	96.70	97.	St. Janoia 40 zł. mk.	79.25	87.
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pro.	154.	154.50	Renta włoska za 100 kor. 4 pr.	—	—	Pożyczka m. Stanisławowa 20 zł.	45.	53.
			Pożyczka serb. prem. za 100 frank. 3 pr.	66.50	67.50	" m. Pryestru 100 zł. mk. 4 pr.	149.	153.
			Tureckie obl. prem. kolej. za 100 frank.	60.95	61.45	" " " 50 zł. 4 pr.	63.	70.
						Waldstein 20 zł. mk.	57.	60.
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa)								

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	123.20	123.40
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 pr.	101.85	102.05

C. Obligacje kolejowe.

Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.25	100.25
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	120.15	121.15
" " za 200 zł. mk. 5% pr. (ostempl. akcje)	254.75	256.75
Kol. Cesarz. Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	128.25	129.25
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.65	100.65
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcje) 5 pr.	213.75	214.

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Kolej Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	113.60	—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	133.	—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	100.	—
Kol. Czeskiej emisji z r. 1895 za 200 kor. 4 pr.	99.9	100.80
Kol. bukowinskiej lokaln. za 200 kor. 4 pr.	99	100
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	99.80	100.6
Kol. lwowsko-czern. jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99.60	100.60
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 pr.	120.	121.

C. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—	—
w wal. kor. za 200	—	—
kor. 4 pr.	99.60	99.80
obl. prop. za 100 zł. 4 1/2 pr.	100.4	101.4
obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4 1/2 pr.	141.	140.5
poż. premiowa za 100 zł.	155	155.75
" " za 50 zł.	155.	155.75

D. Obligacje indemnizacyjne.

Kroacyi i Sławonii za 100 zł. 4 pr.	98.	99.
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.20	97.60

E. Inne publiczne pożyczki.

Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	128.25	128.75
Pożyczka reg. Dunaju z r. 1878 los. 5 pr. 199.85	—	—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 pr.	98	99.
Bukowin. obl. propinac. za 100 zł. 5 pr.	103.25	103.50

Gal. poz. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—	—
" " 1891 " 4 pr.	—	—
" " 1892 za 200 kor. 4 pr.	97.40	98.40
obl. prop. z r. 1892 za 100 zł. 4 pr.	97.60	98.20
Pożyczka miast Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	96.70	97.
Renta włoska za 100 kor. 4 pr.	—	—
Pożyczka serb. prem. za 100 frank. 3 pr.	96.50	97.50
Tureckie obl. prem. kolez. za 100 frank. 3 pr.	63.95	61.45

F. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. nom.).

Anglo Austr. banku los. 20 lat 4 1/2 pr.	101.80	—
Austr. zakł. kred. ziem. los. 50 lat 4 pr.	98.50	99.50
" " obl. prem. z r. 1890 3 pr.	129.	129
" " 1893 3 pr.	117.75	118.50
Bukowin. zakł. kred. ziem. los. 5 pr.	103.	103.50
" " obl. prop. z r. 1890 3 pr.	99.	99.40
Gal. Akc. banku hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.70	110.70
" " obl. prop. z r. 1890 3 pr.	100.	100.70
" " obl. prop. z r. 1890 3 pr.	100.	100.70
koron 4 pr.	96.75	97.35
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.50	98.25
" " 4 pr. los. 41 lat	97.50	98.25
" " 4 pr. stare	98.	99.75
" " 4 pr. za 200 kor	96.40	97.
Banku krajowego dla Galicji i Lodom. 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotu	100.	101.
Banku krajowego oblig. komun. 2	103.15	103.15
Emisja 5 pr.	103.15	103.15
Banku krajowego oblig. komun. 3	103.15	103.15
Emisja 42 lat za 200 kor. 4 1/2 pr.	100.	—
Banku kraj. los. 57 1/2 lat za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.25
Pożyczka serb. obl. kol. los. za 200 kor. 4 pr.	—	—
Austro węg. banku 40% lat los. 4 pr.	100.10	101.
" " 50 lat los. 4 pr.	—	—

G. Obligacje z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.

Czech. kolei półn. za 300 zł. 5 pr.	—	—
Tow. żegl. par. po Dunaju za 100 i 200 zł. 6 pr.	109.10	113.10
Tow. żegl. par. po Dunaju Em. z 1886 4 pr.	117.75	—
Kolei półn. ces. Ferd. em. z r. 1886 4 pr.	101.50	101.50
" " " " 1887 4 pr.	101.75	101.75
" " " " 1891 4 pr.	100.70	101.70
Kol. Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 200 zł. 4 pr.	98.20	98.20
Kol. Lwów-czern. z r. 1884 za 300 zł. 4 pr.	99.30	100.30
Gal. Kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	99.25	—
Węg. gal. kolez. em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	100.50	100.50
" " " " 1873 za 200 zł. 5 pr.	100.40	100.40
" " " " 1887 za 200 zł. 4 pr.	99.	99.80

H. Losy (za sztukę).

Budapeszteńskie (Bastica) 5 zł.	6.80	7.10
Zakł. kred. dla h. i p. 100 zł.	19.25	199.25
Clary 40 zł. mk.	53.75	59.75
Tow. żegl. na Dunaju 100 zł. mk. 4 pr.	155.	152.
Pożyczka m. Innsbruku 20 zł.	39.	30.
Losy m. Krakowa 20 zł.	27.75	26.75
Pożyczka m. Lublangu 20 zł.	22.50	23.
Pożyczka m. Lublangu 20 zł.	59.	30.
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	18.75	19.75

I. Obligacje te kupujemy i sprzedajemy najkorzystniej

Sokal i Lilien

DOM BANKOWY

i KANTOR WYMIANY.

Licytacje.

L. 736 (8398 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Trembowli prze-
prowadzi na koszt i stratę umowy niedotrzy-

mującego licytacyjnego nabywcy Anzela Jäger
celem zaspokojenia wierzytelności e. k. upr.
galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie
w kwocie 748 zł. 50 ct. z pn. relicytację
realności wyk. hip. 115 ks. gr. gminy kat.
Trembowla objętej dłużników Leiby i Gitli

OBWIESZCZENIE LICYTACYI

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Samborze podaje niniejszem do powszechnej wiadomości co następuje:

Dnia 4 listopada 1897 odbędzie się w lokalu urzędowym tejże Dyrekcyi od godz. 9 rano do 12 w południe publiczna ustna licytacja z dopuszczeniem ofert pisemnych, na której prawo poboru podatku spożywczego od mięsa i wina w okręgach dzierżawnych niżej wyszczególnionych najwięcej ofiarującemu wydzierżawionem zostanie a to albo na bezwzględny przeciąg trzech lat 1898, 1899, i 1900 albo na bazwarunkowy przeciąg jednego roku 1899 z milczącym przedłużeniem na dalsze dwa lata 1899 i 1900.

Biorący udział w licytacji mają złożyć wadium w wysokości 10% ceny wywołania. Pisemne oferty które najpóźniej do godz. 9 rano dnia 4 listopada 1897 do rąk c. k. Dyrektora samborskiego okręgu wnieść należy mają również zawierać wadium powyższej wysokości.

Dzierżawcy prawa poboru podatku spożywczego od wina, moszczu winnego i owocowego obowiązani są w myśl ust. krajowej z 15 kwietnia 1894 Dz. pr. kraj. Nr. 33 pobierać na rachunek Wydziału krajowego 30% dodatek krajowy do państwowego podatku spożywczego i uiszczać za prawo poboru tego dodatku 30% czynszu dzierżawnego.

Bliższe warunki licytacyjne, tudzież szczegółowy wykaz miejscowości do poszczególnionych okręgów dzierżawnych należących przejrzeć można w c. k. Dyrekcyach okręgów skarbowych w Samborze, Przemyślu Lwowie, Stanisławowie i Sanoku, we wszystkich komisaryatach c. k. straży skarbowej samborskiego okręgu skarbowego, we wszystkich c. k. Starostwach tego okręgu, tudzież we wszystkich Magistratach i u wszystkich Zwierzchności gminnych miast i miasteczek samborskiego okręgu skarbowego.

W Y K A Z

L. porządk.	Okręg dzierżawny	Przedmiot wydzierżawienia	Cena wywołania		Wysokość wadium		Licytacja odbędzie się
			złr.	ct.	złr.	ct.	
1	Sambor	Prawo poboru podatku spożywczego od mięsa	14160	—	1416	—	Dnia 4 listopada 1897 o godzinie 9 rano.
2	Łąka-Woloszcza	dtto	441	—	45	—	
3	Starasól	dtto	3870	—	387	—	
4	Rudki	dtto	1920	—	192	—	
5	Podbuż	dtto	720	12	73	—	
6	Łomna	dtto	280	—	28	—	
7	Łomna	od wina	14	—	1	40	
8	Stare miasto	od mięsa	3775	—	378	—	
9	Stare miasto	od wina	180	—	18	—	
10	Skole	od mięsa	4909	—	490	—	
11	Skole	od wina	800	—	80	—	
12	Turka	od mięsa	3512	—	351	—	

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego
Sambor, dnia 9 października 1897.

L. 19492 (8404 2-3)

OBWIESZCZENIE.

Podskładownia tytoniu w Narajowie będzie obsadzona w drodze publicznej konkurencji.

Podskładownia ta przydzielona jest z poborem materiałów tytoniowych do głównej składowni tytoniowej w Brzeżanach i ma na razie zaopatrywać w potrzebne materiały tytoniowe 29 trafikantów tytoniowych w różnych miejscowościach.

W ciągu roku od 1 stycznia 1896 do końca grudnia 1896 pobrano dla tej składowni materiał tytoniowy w wartości 16.745 zł. 11 ct., względnie w wadze 9547 klg.

Zysk od drobnej (alla minuta) sprzedaży tytoniu w tej składowni wynosił w tym czasie 401 zł. 28 ct., sprzedaż znaczków stemplowych, listów przewozowych i blankietów wekslowych 110 zł. 47 ct., od drobnej sprzedaży tych znaczków wartościowych przynosiła będzie składownikowi prowizya w wysokości 1-5 procentu od ich wartości.

Składownik ma ponosić z własnych funduszy koszt przewozu materiałów tytoniowych, jakoteż wszelkie inne wydatki połączone z prowadzeniem składowni.

Celem zaopatrzenia się w pierwsze zapasy wyda się temuż na kredyt materiał tytoniowy w wartości 600 zł. za zupełnem zabezpieczeniem wartości.

Oferta ma być wygotowana w myśl rozporządzenia dotyczącego się twierzenia i obsadzenia składowni i trafik tytoniowych i na podstawie przepisu dla składowników tytoniu.

Przepisy te jakoteż drukowane formularze ofert mogą być przejrzane u władz skarbowych I instancyi i u składowników tytoniu i u tych pierwszych nabyte.

W razie żądania prowizyi od składowni należy wyrazić to przez podanie rocznej kwoty żadanego ryczałtu prowizyjnego.

Oferta ma być wystawiona na przepisany druk i wniesiona opieczetowaną najdalej do 17 listopada 1897 do godziny 12 w południe u Naczelnika c. k. Dyrekcyi okręgu skarbowego.

Wadium, które ma być złożone wynosi 100 zł.

Oferty nie zawierające zobowiązania się do prowadzenia składowni bez połączenia z innym przedsiębiorstwem, nie będą uwzględnione.

Brzeżany, dnia 13 października 1897.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

L. 4537 (8213 2-3)

W dniach 23 listopada 1897 i 23 grudnia 1897 każdym razem o godz. 9 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacja realności Stefana Capa pod l. k. 4 w Rozborzu okrągłym położonej, wyk. hip. 1. 9 księga grunt. gminy kat. Rozbór okrągły objętej na rzecz Izaaka Lindenbauma pto 65 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 1950 zł., wadium 195 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych, ustanawia się p. Stanisława Holuba c. k. notaryusza w Pruchniku.

Protokół oszacowania i wyciąg tabularny, oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Pruchnik, dnia 6 października 1897.

L. 10032 (8401 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie egzekucyjnej Bukowińskiego ziemskiego kredytowego Zakładu w Czerniowcach przeciw Mendlowi Bergman pto 1633 zł. 38 ct. ogłasza przymusową licytację realności wyk. hip. 30, 447, 448, 453, 496, 533, 542, 543 i 546 ks. gr. gm. Rudniki objętych w dniach 16 września 1897 i 18 października 1897 każdym razem o 10 godzinie rano w tut. Zabudowaniu z tem, że na pierwszym terminie realności te tylko za cenę szacunkową, a na drugim nawet poniżej tej ceny sprzedane zostaną.

Wyciąg hipoteczny i protokół opisanja należności, leżą w tus. Registraturze do przejrzenia.

Cena wywołania realności wyk. hip. 30 wynosi 30 zł., wadium 3 zł.,

cena wywołania realności wyk. hip. 447

wynosi 305 zł., wadium 30 zł. 50 ct.,

cena wywołania realności wyk. hip. 448

wynosi 750 zł., wadium 75 zł.,

cena wywołania realności wyk. hip. 453

wynosi 1090 zł., wadium 109 zł.,

cena wywołania realności wyk. hip. 496

wynosi 270 zł., wadium 27 zł.,

cena wywołania realności wyk. hip. 533

wynosi 260 zł., wadium 26 zł.,

cena wywołania realności wyk. hip. 542

wynosi 530 zł., wadium 53 zł.,

cena wywołania realności wyk. hip. 543

wynosi 240 zł., wadium 24 zł.,

cena wywołania realności wyk. hip. 546

wynosi 125 zł., wadium 12 zł. 50 ct.

Zabłotów, 20 sierpnia 1897.

L. 5167 (8218 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Slemieniu, podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Franciszka Niemczyńskiego w sumie 510 zł. z pn. odbędzie się w dniach 23 listopada i 23 grudnia 1897 każdym razem o godzinie 10 zrana w gmachu sądu egzekucyjna publiczna sprzedaż realności pod N. k. 157/a w Gilowicach wedle whl. 374 w 2/4 częściach lw. 376, w 4/17 częściach, whl. 377, w 4/16 częściach lw. 379 w 2/8 częściach ks. gr. gm. kat. Gilowice dłużników Jana i Agnieszki Wnętrzków własnej.

Cena wywołania 1281 zł.

Wadium 130 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli, ustanowiono c. k. notaryusza Stanisława Krókowskiego w Slemieniu.

Reszta warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny, są do przejżenia w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, 2 sierpnia 1897.

L. 11706 (7998 2-3)

Celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa Eskontowego i zaliczkowego we Lwowie w kwocie 50 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w sali rozpraw Nr. 8 na dniu 23 listopada i 23 grudnia 1897 o godzinie 10 rano przymusowa publiczna sprzedaż Mojżesza Leidera własnych 1/12 części ciała hipotecznego lw. 310 i 1/6 części ciała hipotecznego lw. 311 gminy Radziechów.

Cena wywołania 34 zł. 83 1/2 ct., wadium 3 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Chaima, Salamona, Jakóba, Scheindli, Jetty i Maryem Leiderów, oraz niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest Zdzisław Wigękowski w Radziechowie.

C. k. Sąd powiatowy.

Radziechów, 26 sierpnia 1897.

L. 6607 (8072 2-3)

Sąd Strzyżowski zawiadamia, że na zaspokojenie wierzytelności Franciszka Jezierskiego w kwocie 50 zł. w. a. z pn., dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna 1/5 części realności pod l. k. 149 w Strzyżowie położona whl. 55 dla gm. kat. Strzyżów objęta do Chaji z Goldmanem Unger należącą.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach 23 listopada 1897 i 28 grudnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 64 zł. w. a., poniżej której w terminie pierwszym 1/5 część realności sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 6 zł. 40 ct. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy, przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

Strzyżów, 4 września 1897.

L. 4111 (8372 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dynowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 37 zł. 60 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Abrahama Talmuda w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż 1/5 części posiadłości lw. 664, 1/5 części z połowy czyli 1/10 części realności whl. 665 i 1/5 z 1/4 części czyli 1/20 części realności whl. 666 ks. gr. gm. kat. Dynów objętych dłużnika Mateusza Kędzińskiego po Janie własnych w dwóch terminach, mianowicie dnia 29 października i 30 listopada 1897 zawsze o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony jest c. k. notaryusz Józef Narajewski.

Wadium wynosi 3 zł. 76 ct.

Dynów, 11 września 1897.

L. 6695 (8374 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kamionce str. ogłasza, że przeprowadzi dnia 4 listopada 1897 niżej ceny szacunkowej o godzinie 10 rano przymusową sprzedaż realności wyk. hip. 759

gminy Dobrotwór Borneha London własnej

na rzecz Heleny hr. Mier pto 600 zł. z pn.

Cena wywołania 320 zł., wadium 32 zł.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, ustanawia się kuratorem notaryusza Mokrzyckiego.

Dnia 1 września 1897.

L. 3869 (8370 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Petra Antoniów w kwocie 150 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 25 października 1897 i dnia 22 listopada 1897 o godzinie 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Teodora Matijów po lwaniach fałsze Fecka Maćko vel Kupka własnej tj. 2/3 części wyk. hip. 1. 78 gminy katastralnej Oslawica objętej.

Wadium 60 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 25 kwietnia 1897 prawa zastawu nazykali, lub tych którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacji lub inna uchwała w tej sprawie wydane z jakiegokolwiek powodu doręczono być nie mogły, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. Jana Wackermanna z Busowa.

Bukowsko dnia 30 czerwca 1897.

L. 5639 (8368 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 450 zł. zpn. odbędzie się na rzecz Abrahama Binika w tutejszym sądzie sprzedaż 1/10 części posiadłości l. w. h. 186 gm. k. Słobódka objętej, dłużnika Semka Jamelskiego własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 28 października 1897 i dnia 18 listopada 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony Jan Kopeczyński.

Wadium wynosi 35 zł. 20 kr. w. a.

Baligród, 11 września 1897.

L. 5539 (8397 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Trembowli przeprowadzi celem zaspokojenia wierzytelności c. k. Dyrekcyi galic. funduszu przymusowego w kwocie 12 zł. 76 ct. w. a. zpn. jawny przymusowy przetarg realności wyk. hip. 141 ks. gr. gm. kat. Słobódka strasowska objętej dłużnika Markusa Mester własnej na dniu 4 listopada 1897 i 9 grudnia 1897 zawsze o 11 godz. rano przy pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej, a na takową przy drugim zaś i niżej ceny szacunkowej.

Cena wywołania wynosi 600 zł. wadium 60 zł.

Wyciąg tabularny, akt oszacowania i resztę warunków, można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Józef Blaustein.

Trembowla, 7 sierpnia 1897.

L. 7072 (8376 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kalwaryi zawiadamia, iż celem zaspokojenia wierzytelności 20 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Jana Pietrzykowskiego w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż 1/6 części posiadłości whl. 141 gm. kat. Izdebnik objętej, dłużnika Walentego Łuczaka własnej, w dwóch terminach, mianowicie dnia 8 listopada 1897 i dnia 13 grudnia 1897 każdym razem o 10 rano.

Wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w registraturze.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych, ustanowiono p. dr. Tadeusza Brestewicza adwokata w Kalwaryi.

Cena wywołania wynosi 21 zł. 66 ct., a wadium 2 zł. 20 ct.

Kalwarya, 2 września 1897.

L. 27510 (8145 3-3)

C. k. Sąd powiatowy miasto delegowany podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia współwłasności realności lw. 249 ks. gr. gminy kat. Sarzyszów dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna powyższej realności do Tekli Barnasiowej w jednej połowie a do Jędrzeja Barnasia w drugiej połowie należące.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tym w dwóch terminach 17 listopada 1897 i 22 grudnia 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 2497 zł. poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadium przy licytacji złożyć się mające wynosi 125 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze tut. sądowej.

Tarnów, dnia 30 września 1897.

K u n d m a c h u n g.

Das Reichs- (gemeinsame) Kriegs-Ministerium beabsichtigt die in dem angefügten Verzeichnisse benannten Gegenstände im Wege der allgemeinen Concurrenz sicherzustellen, weshalb es zur Einbringung schriftlicher Offerte einladet.

Die Offerenten haben Folgendes zu beachten:

I. Es werden nur österreichische oder ungarische Staatsbürger (Firmen) berücksichtigt, deren Vertrauenswürdigkeit und Leistungsfähigkeit ausser Zweifel steht. Firmen, welche bereits Mitglieder der Heeres-Lieferungs-Consortien sind, werden jedoch bei dieser Concurrenz nicht berücksichtigt.

Die offerierten Gegenstände müssen unbedingt im Inlande aus inländischem Material erzeugt werden.

Bei Ersthern aus den Ländern der ungarischen Krone müssen die zu liefernden Artikel und das zu denselben erforderliche Material — das letztere, soweit dasselbe in der erforderlichen Menge und Qualität zur Erzeugung musterständiger Sorten, sowie auch zum gleichen oder billigeren Preise als ausserhalb Ungarns erlangbar — in jenen Ländern selbst erzeugt werden.

II. Die Offerenten, welche der Heeresverwaltung nicht bereits aus früheren Lieferungen bekannt sind, haben ihre Solidität und Leistungsfähigkeit durch Zeugnisse nachzuweisen.

Zur Ausfertigung solcher Zeugnisse sind berufen:

1. Rückichtlich der im Handelsregister protokollierten Firmen:

Die Handels- und Gewerbekammern in deren Bezirk die Firmen etabliert sind.

2. Bezüglich jener Offerenten, welche handelsgerichtlich nicht protokolliert sind:

Die politischen Behörden erster Instanz, in deren Bereich der Wohnort des Offerenten liegt.

Die Zeugnisse werden von den zu ihrer Ausfertigung berufenen Organen den Parteien nicht ausfolgt, sondern unmittelbar an das Reichs- (gemeinsame) Kriegs-Ministerium gesendet.

Die Offerenten haben daher behufs Ausfertigung eines solchen Documentes bei der zuständigen Handels- und Gewerbekammer (der politischen Behörde erster Instanz) rechtzeitig das Gesuch einzubringen, in welchem:

1. Der Vor- und Zuname (Wortlaut der Firma);

2. der Geschäftszweig und der Wohnort;

3. die zur Durchführung der Offertverhandlung berufene Militär-Behörde (im vorliegenden Falle das Reichs- (gemeinsame) Kriegs-Ministerium);

4. der Offert-Einreichungstermin, und

5. die Lieferungsgegenstände und deren Quantität genau anzugeben sind.

Der Bescheid, welcher auf dieses Gesuch den Unternehmern zukommen wird, ist sodann dem Offerte beizulegen.

III. Das Anbot beschränkt sich bloss auf die im angefügten Verzeichnisse benannten Gegenstände, und zwar kann es auf das Gesamtquantum der einzelnen Gegenstände oder auf einen beliebigen Theil derselben lauten.

IV. Die sämtlichen Gegenstände müssen nach den, bei den Montur-Depots zu Brünn, Budapest, Graz und Kaiser-Ebersdorf zur Ansicht liegenden gesiegelten Mustern, deren Qualität als das Minimum desjenigen was gefordert wird anzuweisen ist, geliefert werden. Sorten, von welchen mehrere Gößen normiert sind, und von welchen der Bedarf nach den einzelnen Grössengattungen im angefügten Verzeichnisse nicht speciell angegeben ist, müssen nach den vorgeschriebenen Grössengattungsprocenten geliefert werden.

Die Offerenten auf Unterhosen aus gewirktem Baumwollstoff haben Muster solcher Hosen in zwei Grössengattungen gleichzeitig mit dem Offerte, jedoch von demselben absondert, vorzulegen. Die 1. Grössengattung hat eine Länge von 112 cm., die 2. eine Länge von 104 cm. zu besitzen. Die betreffenden Muster müssen der Emballage den Namen des Offerenten und den Zweck der Sendung deutlich ersehen lassen.

Es steht den Unternehmern frei, wegen entgeltlicher Überlassung von Mustern (mit Ausnahme der Hosen aus gewirktem Baumwollstoff) an die genannten Montur-Depots sich zu wenden, welche ermächtigt wurden, die gewünschten Muster gegen Bezahlung zu verabfolgen.

In den Preisen, welche die Unternehmern für diese Muster zu entrichten haben, sind nebst den unmittelbaren Beschaffungskosten noch 15 Procent Begiespesen inbegriffen.

V. Die Lieferung hat bis spätestens Ende September 1898 in vier gleichen Raten derart zu geschehen, dass von dem bestellten Quantum je ein Viertel bis Ende März, Mai, Juli und September 1898 zur Abstattung gelangt.

Die Heeresverwaltung behält sich ausdrücklich vor, das angebotene Lieferungsquantum eventuell zu verringern oder aber dasselbe eventuell bis zur Hälfte zu erhöhen.

Eine solche Mehrbestellung kann auch während des Jahres 1898 jederzeit stattfinden, in welchem letzterem Falle der Offerent verpflichtet ist, den Mehrbedarf innerhalb von vier Monaten nach erfolgter Bestellung zu liefern, und es gelten für denselben die gleichen Preise und Vertragsbedingungen, wie für die ursprüngliche Bestellung.

VI. In dem Offerte, welches nach dem dieser Kundmachung angefügten Formular zu verfassen ist, ist das Montur-Depot, in welches geliefert werden will, das Quantum und die Benennung der angebotenen Gegenstände, der in Ziffern und in Buchstaben ausgedrückte Preis eines jeden Gegenstandes, dann der Lieferungs-termin genau und deutlich anzugeben.

Kann die Heeresverwaltung der Absicht des Offerenten bezüglich des Abstellungsortes bei der Lieferungsvergebung nicht Rechnung tragen, so hat derselbe auch die Spedition in ein anderes, oder auch in mehrere Montur-Depots, auf seine Kosten und Gefahr, zu bewirken.

Dem Lieferanten wird übrigens gestattet, die Gegenstände bei dem seinem Etablissement nächstgelegenen Montur-Depot visitieren zu lassen und sodann gegebenenfalls, auf seine Kosten und Gefahr, an die übrigen Montur-Depots zu übersenden. Die Pelzsorten sind jedoch an die betreffenden Montur-Depot direct abzuliefern.

Für jene Eisenbahn-Frachtsendungen an die Montur-Depots, welche nach anstandslos erfolgter Visitation von den Montur-Depots übernommen werden, ist den Lieferanten die Begünstigung des Militär-Tarifes im Rückvergütungswege eingeräumt, wozu den Lieferanten auf der betreffenden Frachtbriefen seitens der Montur-Depots bestätigt wird, dass die Sendung in das Eigenthum des Militär-Ärars übergegangen ist.

VII. Offerieren mehrere Unternehmer gemeinschaftlich, so haben sie im Offerte ausdrücklich zu erklären:

1. dass sie sich verpflichten, für die genaue Erfüllung der Lieferungsbedingungen solidarisch zu haften, und

2. wer in ihrem Namen in diesem Lieferungsgeschäfte mit der Heeresverwaltung zu verkehren bevollmächtigt ist.

Ein solches gemeinschaftliches Offert ist von allen Unternehmern unter Angabe ihres Charakters und Wohnortes mit den Vor- und Zunamen zu unterschreiben.

VIII. Zur Sicherung des Anbotes ist ein Vadium im Betrage von fünf (5) Procent des Wertes, welcher nach den für die offerierten Gegenstände geforderten Preisen entfällt, bei einer der an den Amtssitzen der Corps-Intendanten befindlichen Militär-Cassen (Zahlstellen) zu erlegen.

Das Vadium kann entweder in barem Gelde, oder in zum Cautionserlage geeigneten Wertpapieren geleistet werden.

IX. Der Erlag des Vadiums ist unter Ausfertigung des Betrages und der Bescheinigung desselben (Barschaft, Wertpapiere) in dem Offerte zu erwähnen.

Der von der Militär-Casse (-Zahlstelle) über das erlegte Vadium ausgefolgte Depositenschein ist gleichzeitig mit dem versiegelten Offerte, jedoch in einem gesonderten, gleichfalls gesiegelten Couvert (nach dem am Schlusse der Kundmachung befindlichen Formular) an das Reichs- (gemeinsame) Kriegs-Ministerium einzusenden.

Bemerkt wird, dass die couvertierten Offerte und Depositenscheine auch nicht zusammen in ein gemeinsames drittes Couvert gegeben werden dürfen, sondern getrennt, jedoch gleichzeitig einzusenden sind.

Wegen des Erlages des Vadiums haben die Offerenten rechtzeitig und nicht erst in den letzten Tagen vor Ablauf des Offert-Überreichungstermines an die betreffende Militär-Casse (-Zahlstelle) sich zu wenden.

X. Die Offerte, welche — bei der Heeresverwaltung nicht bekannten Unternehmern — mit den in Punkte II erwähnten Bescheiden der Handels- und Gewerbekammer, beziehungsweise der politischen Behörde über das Ansuchen um Ausstellung eines Soliditäts-

und Leistungsfähigkeitszeugnisses belegt sein müssen, dann die gleichzeitig, jedoch absondert einzusendenden Depositenscheine über den Erlag des Vadiums haben unmittelbar und längstens bis 22 November 1897, 12 Uhr mittags, im Einreichungsprotokoll des Reichs- (gemeinsamen) Kriegs-Ministeriums einzulangen.

XI. Die in der Form eines Vertragsentwurfes verfassten Detail-Bedingungen können bei den Corps-Intendanten, bei den im Punkte IV angeführten Montur-Depots, bei sämtlichen Handels- und Gewerbekammern der österreichisch-ungarischen Monarchie, beim Handels-Museum zu Budapest und beim ungarischen Landes-Industrieverein zu Budapest eingesehen werden.

XII. Die Unternehmer haben im Offerte zu erklären:

1. dass sie die Lieferungs- und Contractsbedingungen eingesehen und auch verstanden haben, und dass sie denselben sich vollkommen unterwerfen, ferner

2. dass sie die Muster der ausgeschriebenen Gegenstände einer genauen Besichtigung unterzogen und auch bezüglich des Materials, aus welchem dieselben erzeugt worden sind, dann über die Art und Weise der Confection sich eingehend informiert haben.

XIII. Enthält ein Offert in Ziffern und in Buchstaben verschiedene Preisangaben, so sind die in Buchstaben angesetzten Preise massgebend.

Das Offert ist für den Unternehmer vom Momente der Überreichung, für die Heeresverwaltung aber erst dann rechtsverbindlich, wenn der Ersterer von der erfolgten Genehmigung seines Anbotes durch das Reichs- (gemeinsame) Kriegs-Ministerium verständigt worden ist.

Der Offerent begibt sich des Rücktrittbefugnisses, dann der im § 862 des allgemeinen bürgerlichen Gesetzbuches und der in den Artikeln 318 und 319 des österreichischen und in den §§ 314 und 315 des ungarischen Handels-Gesetzbuches enthaltenen Fristen für die Annahme seines Versprechens.

XIV. Die Heeresverwaltung behält sich die uneingeschränkte Wahl unter den einzelnen Offerenten vor.

Bei sonst gleichen Bedingungen wird Offerenten, welche die angebotenen Artikel selbst erzeugen (Producenten) vor den Händlern der Vorzug eingeräumt.

Wird ein Offert nicht seinem vollen Inhalte nach, sondern nur unter Restringierung des angebotenen Quantum oder Preises angenommen, so hat der hievon betroffene Offerent nach Empfang der bezüglichen Verständigung binnen fünf (5) Tagen beim Reichs- (gemeinsamen) Kriegs-Ministerium die sehr frühe Erklärung einzubringen, ob er die Modification seines Anbotes annimmt oder nicht.

Die modifizierte Genehmigung des Offertes gilt seitens des Unternehmers für angenommen, wenn derselbe innerhalb der fünfägigen Frist die erwähnte Erklärung nicht oder unbestimmt abgeben sollte.

Wenn übrigens von den in einem und demselben Offerte enthaltenen Anboten auf verschiedene Artikel nur eines oder mehrere derselben angenommen werden sollten, so ist dies für den Offerenten sofort bindend.

XV. Die Offerenten sind verpflichtet, nach der erfolgten ganzen, theilweisen oder mit ihrer Zustimmung modifizierten Genehmigung der Anbote, das erlegte Vadium auf den mit zehn Procent des Lieferwertes bemessenen Betrag der Vertragscaution zu ergänzen und den schriftlichen Vertrag, von welchem ein Pare auf Kosten des Unternehmers mit dem classenmässigen Stempel zu versehen ist, abzuschliessen.

Sollte ein Ersterer sich weigern den Vertrag zu unterfertigen, oder sollte er zur Unterfertigung desselben — ungeachtet der an ihn hiezu ergangenen Aufforderung — nicht erscheinen, so vertritt das ganz, theilweise oder mit seiner Zustimmung modifiziert genehmigte Offert, in Verbindung mit dem zur gegenwärtigen Kundmachung gehörigen Vertragsentwurf die Stelle des Vertrages.

Den vorstehenden Bedingungen in irgend einer Weise nicht entsprechende oder verspätet eingereichte, sowie telegraphisch gestellte Offerte werden nicht berücksichtigt.

Wien, am 4. October 1897.

Formular zum Offert.

An

das k. und k. Reichs- (gemeinsame) Kriegs-Ministerium.

OFFERT.

50 kr.
Stempel

Ich N. N., wohnhaft zu in erkläre hiemit nachbenannte Gegenstände an das k. und k. Montur-Depot zu, in dem unten angegebenen Quantum und zu den beigesetzten Preisen und Terminen vertragsmässig liefern zu wollen.

Quantum		Benennung		Preis				Liefertermin	
der angebotenen Gegenstände		für		in		in			
				Ziffern		Buchstaben			
				fl.	kr.	fl.	kr.		
Stück		ein	Stück					$\left. \begin{array}{l} 1/4 \\ 1/4 \\ 1/4 \\ 1/4 \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{de} \\ \text{Ende} \\ \text{bis} \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{März} \\ \text{Mai} \\ \text{Juli} \\ \text{September} \end{array} \right\} 1898$	
Gar-nitur		eine	Gar-nitur						
zc.		zc.	zc.						

Ich bestätige:

1. Dass ich die vom Reichs- (gemeinsamen) Kriegs-Ministerium unter Abth. 13, Nr. 1667 von 1897 ausgefertigten Lieferungs- und Contractsbedingungen eingesehen und auch verstanden habe, und dass ich mich denselben vollkommen unterwerfe, ferner:

2. dass ich die Muster der ausgeschriebenen Gegenstände einer eingehenden Besichtigung und mich auch bezüglich deren Material und Confection genau informiert habe.

Ich hafter für die richtige Erfüllung meines Versprechens mit dem fünfprocentigen Vadium von Gulden bestehend aus (Barschaft, Wertpapiere, Urkunden), welches dem Lieferungswerte von fl. kr. entspricht, und welches laut des unter absonderlichem Couvert gleichzeitig eingesendeten Depositenscheines bei der Militär-Casse (-Zahlstelle) zu N. erlegt worden ist.

Der äuthentische Bescheid über das Ansuchen um Ausstellung eines Soliditäts- und Leistungsfähigkeitszeugnisses liegt zu.

N. am 1897.

Eigenbändige Unterschrift [Vor- und Zuname] des Offerenten, beziehungsweise handelsgerichtlich protokollierte Firmazeichnung.

Formular zum Couvert des Offertes.

An

das k. und k. Reichs- (gemeinsame) Kriegs-Ministerium

in
WIEN.

Offert des N. N. zur Lieferung von Bekleidungs- und Ausrüstungs-Erfordernissen zufolge Kundmachung Abth. 13, Nr. 1667 von 1897.

Formular zum Couvert des Vadiums.

An

das k. und k. Reichs- (gemeinsame) Kriegs-Ministerium

in
WIEN.

Depositenschein über fl. kr. (Barschaft, Wertpapiere, Urkunden) zum Offerte des N. N., betreffend die Lieferung von Bekleidungs- und Ausrüstungs-Erfordernissen zufolge Kundmachung Abth. 13, Nr. 1667 von 1898.

Verzeichnis der zu liefernden Gegenstände.

Quantität	Benennung	Die Preise sind zu offerieren per
70 Garnituren	Pelzfutter	zu Dragoner-
1260	Pelzkragen und Ärmelbesätze	Pelzen
390	"	zu Pelz-
110	Pelzfutter	Uhlanken
810	Attila-Pelzbräme	in Fellen zu-
400	Pelzfutter	sammeng-
21640 Stück	adjustierte Infanterie-Csako ohne Sturmband, ohne Adler u. ohne Rosen	setzt
3450	adjustierte Jägerhüte, ohne Sturmband, ohne Kopfschnur, ohne Embleme, ohne Federbusch	1 Stück
6810	Fez mit Quasten	"
510	" ohne Quasten	"
190	kaisergelbe	"
230	dunkelgrüne	"
340	krapprothe	"
60	dunkelblaue	"
130	lichtblaue	"
690	krapprothe	"
720	weisse	"
260	dunkelblaue	"
140	lichtblaue	"
610	aschgraue	"
670	Helme mit Schuppenbändern u. Adler für Dragoner	Unterofficiere
120	Schirm-einfassungen	"
1130	Kammdecken	"
920	Kamm-schienen	"
470	Adler	zu Dragonerhelmen
1400	Seitengabeln	1 Paar
1000	adjustierte Schuppenbänder	"
1220	Adler ohne Nr.	1 Stück
700	adjustierte Schuppenbänder	zu Uhlanken Czapka
300	Schirm-einfassungen	1 Stück
200	Rosshaarbuschkeichen	"
300	Adler zum Infanterie-Csako	"
19600	" ohne Nr. zum Csako für Feldartillerie	"
3500	" mit Nr. zu Husaren-Csako	"
1840	Rosen zu Infanterie-Csako	"
19900	" zu Husaren-	"
2670	Ziffern oder Buchstaben aus Papier	"
6500	Panzerketten mit Löwenköpfen	"
4500	Jägerhut Embleme mit Nr.	"
1700	" Adler	"
600	Patronenhalter	"
36000	Artillerie-Richtauszeichnungen	"
920	Cavallerie-Schützen-Abzeichen	"
3200	metallene Arbeitsauszeichnungen	"
770	Leibriemen-Schlössen	"
30500	Messingkapsel zu Legitimationsblättern	"
2000	schwarze	mit Rosen, für Ar-
4800	rothe	tillerie
140	schwarze	Rosshaarbusche
4850	rothe	für Husaren
80	schwarze	mit Rosen für
2100	rothe	Uhlanken
3500	Federbüsche für Jägerhüte	"
7770	Sturm-bänder mit Schnallen zum Csako für Infanterie	"
680700	grosse	glatte gelbe
264300	kleine	Metallknöpfe
633500	grosse	glatte weisse
262400	kleine	"
182200	grosse	gelbe Metall-Knöpfe mit Nummern
75400	kleine	"
87500	grosse	gelbe Metall-Knöpfe für Uhlanken
7500	kleine	"
62700	grosse	weisse Metallknöpfe für Uhlanken
7800	kleine	"
28300	gelbe	Metalloliven für Husaren Attila
31900	weisse	"
199800	schwarze	Halsbinden ohne Tuchlappen
100	gelbe	"
33600	lederne Handschuhe	1 Paar
39400	Wellhandschuhe mit Zwilchbesatz	"
5200	Csako-Borten für Feldwebel	1 Meter
6900	Corporale	"
330	Feldwebel-Distinctions-Börtchen von Seide, mit Vorstoss	"
12700	Feldwebel-Distinctions-Börtchen von Seide ohne Vorstoss	"
10800	seidene Armstreifen für Freiwillige	"
10940	Armstreifen für Officiersdiener	"
50	Borten zu Säbelkuppeln für Unterofficiere des militär-geographischen Institutes	"
2270 Garnituren	Anhängschnüre zu Attila	1 Garnitur
7080	Anhängschnüre zu Pelzröcken und Pelz-Uhlanken	"
4570	"	"
6130	Achselfschlingen zu Pelzröcken	1 Stück
6400	Schnüre zu Csako für Gefreite	1 Meter
36300	Schnüre zu ungarischen Tuchbosen	"
51200	vierkantige Attila Schnüre	"
2200	Anhängschnüre zu Signalhörnern	1 Stück
350	Revolver-Anhängschnüre ohne Federhaken	"
1800	Vormeister-Uhängschnüre	"
17600	scharlachrothe Schützenabzeichen	"
3750	grasgrüne	"
1340	dunkelgrüne Steuermannsabzeichen	"
42000	Attila-Röschen	1 Dutzend
2700	Fransen zu Pelz Uhlanken	1 Stück
5530	Schnurverzierung zu Husaren Csako	"
3560	Jägerhutschnüre	"
43200	blaugraue	Mantelschlingen
5000	braune	"
26200	Infanterie-Portépée	1 Stück
9400	Cavallerie-Portépée mit Lederbesatz	"
1300	Steigbügel	1 Paar
900	Reitstangen ohne Kinnketten, ohne Haken	1 Stück
860	Kinnketten ohne Haken	"
1000	rechts-	seitige Kinnkettenhaken
1500	links-	"
3300	unverzinte Knebel-trensen	"
2150	Stallhalter-Auhängketten ohne Strupfenstücke	"

Quantität	Benennung	Die Preise sind zu offerieren per
8600	Striegel ohne Handriemen	1 Stück
1750	Wasserkannen*)	"
8800	Kochgeschirre a 2 Mann ohne Deckelschale für Infanterie*)	"
550	Kochgeschirre a 2 Mann für Cavallerie*)	"
9750	Deckelschalen zu Infanterie-Kochgeschirr*)	"
81400	Essschalen sammt Deckel*)	"
1300	Zugslaternen mit Tragbolzen zum 8m. Repetier-Gewehr	"
5100	Tragring	"
430	Kaffee-Portionenbecher	"
410	adjustierte Schraubentrommeln aus Aluminium ohne Schlagel	"
2350	beschlagene Trommelschlagel	1 Paar
6200	Felle	1 Stück
240	Wickelreife zur Messing-Trommel	"
3330	Saiten	"
440	Schlagel Doppelhülsen von Messing	"
1730	Compagnie-Signalhörner mit Mundstück	"
170	Bataillons	"
300	Mundstücke zu Signalhörnern	"
6200	Futterstricke	"
12050	Handschützer zum Repetiergewehr	"
33600	Soagatgurt zu Patronentornister	1 Meter
190	Traggurten zu Kochgeschirren a 5 Mann	1 Stück
4010	Pferd-fussfesseln	"
5270	Tränkeimer	"
1670	beschlagene Pferdepföcke	"
17650	Pferdekardätschen ohne Handriemen	"
3600	Sattelsitzleder in rothen Rindschäuten ausgezeichnet	1 Garnitur
500	Sattel mit Stahlwiesel mit festen Seitenblättern	1 Stück
710	"	"
970	"	"
690	"	"
400	"	"
50	vordere Stahlwiesel (nicht lackiert) zum Sattel	1 u. 2
60	mit fest-n Seitenblättern u. zw. zu	3 4 u. 5
40	hintere	Grössengattung
60	"	"
50	rechts	"
45	links	"
55	rechts	"
45	links	"
45	vordere	"
1200	hinterer	"
251000	Strupfenbänder zu Stiefeln und Csizmen	1 Meter
6500	eiserne Sohlennägel	1000 Stück
5100	neuartige Absatzseisen sammt Nägel	1 Paar
2900	schwarzlackierte Roll	kleinere zum Tornister
3000	schnallen mit Dorn	grössere M. 1888
1100	schwarzlackierte viereckige Ringe zur Infnt.-Patrontasche	"
2400	Ringe	zum Tornister-Trag-
30	Doppelknöpfe	gerüst M. 1888
2400	Einhänghaken zur Säbelkuppel für Mannschaft der reitenden Batterien	"
3500	schwarzlackierte Spannkloben	zum Patronen-
12400	Ersatzfederhaken	Tornister
12400	Zuschrauben	"
11200	Flachhörn mit Schraubenmutter	zum Spannkloben
19800	Leisten	des Patronentornisters
8800	verzinte Tornister-Nadeln	"
5700	Dragoner	1 Paar
270	Husaren	"
90	Kappen	"
330	Kaputtröcke	aus grau
460	Leibel mit Ärmeln	melierten
30	Winter-ohnel Spring-	Halina
620	bosen mit Eisen	"
56300	Sacktücher aus blaugedrucktem Baumwollstoff	"
19000	Leibel (aus gewirktem (der 2 Grössengattung))	"
24600	Unterhosen (Baumwollstoff) je zur Hälfte nach 1 u. 2 Grös.	"
40800	Rohrplattenstoff-Ein-sätze*) zum	Kalbfell-Tornister M. 1888
90	Schriften-	Patronen-Tornister
370	Werkzeug-	"
1400	Unterofficiers-Brieftaschen	1 Stück

*) Werden vor dem Verziinnen im Etablissement des Erzeugers von Organen der betreffenden Montur-Depots visitiert.

**) Das für diesen Artikel erwirkte Privilegium ist nunmehr erloschen.

L. 7869	(8175 3-3)	Cena szacunkowa wynosi 3979 zł.
Sąd powiatowy Kęty odbędzie egzekucyjną licytację 1/2 realności lwh. 17, 4/32 części realności lwh. 158 i 1/96 części realności lwh. 185 ks. gr. gm. Bielany objętych Józefa Drabka własnych w sądzie w dwóch terminach 22 listopada 1897 i 27 grudnia 1897 każdorazowo o godzinie 10 rano, na drugim terminie niżej ceny wywołania 708 zł. 61 ct. za 1/2 realności lwh. 17, 65 zł. 76 ct. za 4/32 części realności lwh. 158 i 9 zł. 96 ct. za 1/96 części realności lwh. 185.		Wadyum 3979 zł.
Wadya wynoszą: realności lwh. 17, 71 zł. 4/32 części realności 158 7 zł. i 1/96 części realności lwh. 185 1 zł.		Warunki licytacyjne i akt oszacowania można przejrzeć Sądzie.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli i interesowanych, ustanowiono notaryusza Sporna w Kętach.		Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. adw. dr. Aronsohn w Podgórzu.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne, można w sądzie przejrzeć. Kęty, 21 września 1897.		C. k. Sąd powiatowy.
		Podgórze, dnia 29 sierpnia 1897.
L. 5400	(8337 3-3)	Cena szacunkowa wynosi 75 zł.
W dniach 22 listopada 1897 i 22 grudnia 1897 każdym razem o godz. 9 rano odbędzie się w tut. Sądzie publiczna licytacja realności niewiadomego z życia i miejsca pobytu Samuela Esberta w Pruchniku mieście położonej wyk. hip. l. 152 ks. gr. gm. kat. Pruchnik miasto objętej na rzecz Salamona Abenda pto 117 zł 59 ct.		Wadyum 75 zł.
		Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się pana Stanisława Holuba notaryusza w Pruchniku.
		Protokół oszacowania i wyciąg tabularny oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusąd. registraturze.
		C. k. Sąd powiatowy.
		Pruchnik, dnia 5 października 1897.
L. 9547	(8238 3-3)	
W sprawie egzekucyjnej Kazimierza Krzyżanow-kiego przeciw Euzebiu hr. Łosiowej pto 3000 zł. odbędzie się w tutejszym Sądzie w dwóch terminach to jest: dnia 22 listopada 1897 i dnia 22 grudnia 1897 zawsze o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności pod lwh. 50 w Dębniakach położonej.		

L. 4074

(8407 1—3)

OBWIESZCZENIE LICYTACYI.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego w Żółkwi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że drogą publicznej licytacji wydierza się: 1. pobór podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgach dzierzawnych 1. Krystynopol, 2. Kulików, 3. Mosty wielkie, 4. Rawa, 5. Żółkiew, tudzież II. pobór podatku konsumcyjnego od wina w okręgu dzierzawnym Uhnów na przeciąg czasu 3 lat t. j. od dnia 1 stycznia 1898 do końca grudnia 1900 pod następującymi warunkami:

1. Licytacja przedsięwzięcie się dnia 8 listopada 1897 o godzinie 10 przedpołudniem w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi, a gdyby się sprawa w tym dniu nie skończyła w dalszym czasie, który się później oznaczy i przy licytacji do wiadomości poda.

Cenę wywołania co do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina stanowi roczna kwota podana w przyległym wykazie.

3. Przyjmuje się także nadażę pisemne.

Pisemne te oferty należy wnieść opieczetowane przed licytacją do naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi do 7 listopada 1897, a skoro ustna licytacja się ukończy, zostaną takowe otwarte i ogłoszone.

Liczba porządkowa	Rodzaj podatku konsumcyjnego	Nazwa okręgu dzierzawnego	Licytacja odbędzie się	Cena wywołania czynszu na rok jeden		Wadium wynosi zł.
				zł.	ct.	
1	Podatek konsumcyjny od mięsa	Krystynopol	W c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi dnia 8 listopada 1897 o godz. 10 przedpoł.	1850	—	185
2		Kulików		2058	60	206
3		Mosty wielkie		2226	20	223
4		Rawa ruska		11052	—	1105
5		Żółkiew		6635	24	664
1	Podatek konsumcyjny od wina	Uhnów		52	—	6

Oferty konkretalne są wykluczone. Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi lub w dotyczących Nadzorach straży skarbow.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Żółkiew, dnia 13 października 1897.

L. 8192 (8415 1—3)

W celu wydobywania na rzecz Banku kraj. król. Galic. i Lodomeryi kwoty 8 zł. 93 ct., 25 zł. 82 ct., 25 zł. 80 ct., 25 zł. 72 ct., 190 zł. 62 ct. odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż do dłużnika Dominika Zdrzałki, Jana Chojackiego, Henryka Junga i Pauliny Głowackiej należącej realności whl. 538, 67, 715, 772 ks. gr. gm. Przemysły na 520 zł., 376 zł., 50 zł. i 100 zł. ocenionych w dniu 24 października 1897 i 24 listopada 1897 każdym razem o 10 godz. rano z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takowej nastąpi.

Wadium wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków można w tut. registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli jest p. Aleksander Zaleski.

Przemysły, 14 sierpnia 1897.

L. 2618 (8414 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łące w sprawie egzekucyjnej Katarzyny Rak przeciw Iwasowi Stebelskiemu o 35 zł. a. w. z pn. przedsięwzięcie przymusową publiczną sprzedaż 1/6 części realności wyk. hip. l. 42 ks. gr. gm. Majnierz objętej Iwasia Stebelskiego własność dłużnika Jakóba Leiby Lichtenberga stanowiącej, a to przy pierwszym terminie powyżej lub za cenę wywołania, przy drugim zaś poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi 78 zł. 31 ct. a. w. niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadium 7 zł. 84 ct. a. w.

Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w tut. Sądzie.

Łąka, 11 sierpnia 1897.

L. 21308 (8410 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie podaje do wiadomości, że w celu zaspokojenia wierzytelności Henci vel Chanci Kimmel w kwocie 103 zł. z pn. odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali senatu cywilnego w dniach 18 listopada 1897 i 16 grudnia 1897, każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem, publiczna przymusowa sprzedaż 1/3 części realności whl. gminy Stanisławów, własność dłużnika Jakóba Leiby Lichtenberga stanowiącej, a to przy pierwszym terminie powyżej lub za cenę wywołania, przy drugim zaś poniżej takowej.

Cena wywołania wynosi 325 zł. 01 ct.

Wadium ustanowiono na kwotę 22 zł. 51 ct.

Szczegółowe warunki licytacyjne wolno przejrzeć w sądzie tut. Sądzie.

O rozpisanie licytacji uwiadamia się strony interesowane tudzież tych wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 8 sierpnia 1890 jako dniu wystawienia ekstraktu tabularnego hipotekę uzyskali lub którymbym uchwała niniejsza lub późniejsza w tej sprawie zapasę mającej z jakiegokolwiek powodu nie mogły być doręczone, nie mniej wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych do rąk ustanowionego

niniejszem kuratora w osobie adw. Emila Komarnickiego ze substytucją adw. dr. Horodyńskiego jakoteż za pomocą niniejszego edyktu.

Stanisławów, 4 września 1897.

L. 87978 (8461 1—3)

W celu oddania w przedsiębiorstwo dostawy szutru na gościńcu państwowym w tarnopolskim okręgu budowniczym w latach 1898, 1899 i 1900 odbędzie się dnia 4 listopada 1897 w c. k. Starostwie w Tarnopolu licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne szutru w r. 1898 dostawie się mającego 12601 zł. 23 ct.

Warunki przedsiębiorstwa przejrzane być mogą w godz. urzędowych w tymimienionem c. k. Starostwie, gdzie także w wyżej oznaczonym dniu najpóźniej do godz. 12 w południe wnoszone być mają oferty sporządzone na blankietach urzędowych, których Starostwo bezpłatnie udzieli a zaopatrzone marką stemplową na 50 ct. i we wadium wynoszące 5% kwoty fiskalnej z wyrażeniem cen jednostkowych nie tylko cyframi ale i literami.

Oferent winien na blankiecie na właściwym miejscu podać nazwę kamieniołomu lub szutrowiska i ofiarowaną cenę jednostkową bez żadnych dopisków, wreszcie położyć datę i podpisać ofertę imieniem i nazwiskiem.

Oferty wnoszone być mają na każdy kamieniołom lub szutrowisko osobno, jeżeli zaś oferta obejmowała kilka kamieniołomów lub szutrowisk, wtedy podać w niej należy ceny jednostkowe dla każdego kamieniołomu lub szutrowiska osobno, albowiem zatwierdzenie ofert nastąpi bezwarunkowo według poszczególnych kamieniołomów lub szutrowisk.

Oferty niesporządzone na blankietach urzędowych albo zawierające jakiekolwiek dopiski, zostaną oferentowi zaraz przez komisję przeprowadzającą licytację zwrócone, zaś po terminie licytacji nie będą oferty przyjmowane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19 października 1897.

L. 11066 (8412 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dolinie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 46 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 19 listopada 1897 i dnia 22 grudnia 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod lk. 131 w Dolinie położonej dłużnika Józefa Babija syna Jana własnej.

Cena wywołania 967 zł.

Wadium 96 zł. 70 ct.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

Dolina, 5 października 1897.

L. 2668 (8380 1—3)

C. k. Sąd powiatowy ogłasza, iż celem zaspokojenia pretensji Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 1550 zł. i 1550 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie dnia 22 listopada 1897 i 20 grudnia 1897

razem o 10 z rana egzekucyjna publiczna sprzedaż posiadłości lwh. 241 ks. gr. gminy Zegiestów i posiadłości lwh. 30 ks. gr. gm. kat. Andrzejówka Juliana Krynickiego własnych z tem, że na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub powyżej, na drugim zaś i niżej posiadłość ta sprzedana będzie.

Cena szacunkowa wynosi 80400 zł.

Wadium 8040 zł.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tut. sąd. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, 21 czerwca 1897.

L. 1194 (8429 1—2)

PFERDE - LICITATION.

Von Seite des k. k. Staatshengstendepots in Drohowyże werden am 2 November l. J. um 11 Uhr Vormittags in Nikolaß am Pferdemarkte die Kastraten: Przedświt, englisch Halbblut, Braun, 6 jährig, 173 cm. hoch und Dahoman, orient. Halbblut, Rapp, 13 jährig, 171 cm. hoch gegen gleich baare Bezahlung an den Meistbietenden versteigerungsweise hintangegeben werden. Drohowyże, am 18 October 1897.

Konkurs.

L. 4161 (8354 2—3)

KONKURS

Magistrat król. miasta Żółkwi rozpisuje niniejszem konkurs na posadę sekretarza magistratu z płacą roczną 1200 zł., dwoma kwinkweniami i prawem do emerytury.

Posada ta nadana zostanie na razie prowizorycznie, poczem po roku odpowiedniej służby, nastąpić może stabilizacja.

Kompetenci o tę posadę winni w myśl rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 21 maja 1891 l. 67 Dz. u. kr. wykażać:

1. ukończenie 8 klas gimnazjalnych;
2. złożenie egzaminu dojrzałości;
3. odbycie praktyki konceptowej w dziale administracyjnym przy jednym z magistratów;
4. świadectwo z odbytego egzaminu kwalifikacyjnego;
5. pełnoletność.

Podania należyście udokumentowane należy wnieść do tutejszego Magistratu najpóźniej do dnia 15 grudnia 1897.

Magistrat król. miasta
Żółkiew, 16 października 1897.

L. 62150 (8351 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego a ewentualnie kilku stypendyów po sto (100) zł. w. a. rocznie z fundacji ś. p. księdza biskupa Józefa Alojzego Pukałskiego, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya te są przeznaczone dla ubogich a pilnych uczniów wyznania katolickiego, uczyszczających do jakiegokolwiek szkół publicznych, średnich, wyższych lub specjalnych z wyłączeniem szkół początkowych (ludowych) w obrębie Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim lub Księstwem Śląskiem, urodzonych w Królestwie Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim, albo też urodzonych na Śląsku austriackim, a przynajmniej się do narodowości polskiej.

Prawo nadawania tych stypendyów służy Wydziałowi krajowemu Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim.

Podania należy wnieść najdalej do dnia 15 listopada b. r. za pośrednictwem przełożonej Władzy szkolnej do Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i świadectwo szkolne z ostatniego półroczia.

Kandydaci urodzeni na Śląsku winni w prośbach swych wyraźnie oświadczyć, że się przyznają do narodowości polskiej.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim

We Lwowie, dnia 8 października 1897.

L. 61893 (8352 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendyów z fundacji ś. p. Kazimierza Prus Petryczyna, dla kształcącej się młodzieży polskiej ogłasza się niniejszem konkurs.

W fundacji tej istnieją stypendya po 200 zł. rocznie przeznaczone dla uczniów Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, tudzież dla uczniów c. k. wyższej szkoły przemysłowej w Krakowie, dalej stypendya po 150 zł. dla uczniów gimnazjum św. Anny

w Krakowie, wreszcie stypendya po 125 zł. przeznaczone dla uczniów szkoły rolniczej w Czernichowie.

W braku uzdolnionych kompetentów jednego zakładu mogą stypendya nadane być kompetentom uzdolnionym innego z powyższych zakładów.

Chcący się ubiegać o powyższe stypendya winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczyszczają do Wydziału krajowego najdalej do 15 listopada b. r. i załączyć niewątpliwie dowody, iż są synami rodziców na ziemi polskiej zrodzonych, że do dalszego kształcenia się rzeczywiście pomocy potrzebują i że do tychczasowe ich postępy w naukach i obyczajach będą odpowiednie.

Stypendya wypłacane będą w kwartalnych ratach z góry i trwają do ukończenia nauk w tym zakładzie, dla którego uczniów są przeznaczone.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, dnia 8 października 1897.

L. 58906 (8420 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania dwóch stypendyów po 100 zł. w. a. rocznie a ewentualnie więcej stypendyów z fundacji p. n. „stypendya chłopskie z fundacji księdza Szczęsnego Skibińskiego proboszcza Zarszyńskiego“, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendya te udzielone będą przede wszystkim synom ubogich włościan to jest chłopów, zamieszkałych na wsi w Królestwie Galicji i Lodomeryi lub w Wielkim Księstwie Krakowskim, bez różnicy religii, obywatelstwa i narodowości uczyszczających do publicznych szkół średnich lub wyższych, z wyjątkiem szkół początkowych czyli tak zwanych normalnych.

Jedynie w braku takich kandydatów mogą otrzymać niniejsze stypendya synowie rzemieślników mieszkających na wsi to jest rzemieślników chłopskich, posiadający zręczną powyższe warunki.

Synowie szlachty, księży, urzędników rządowych lub prywatnych, mieszczan, rzemieślników nie mieszkających na wsi, przemysłowców, szynkarzy i karczmarzy wykluczeni są zupełnie od korzystania z niniejszej fundacji.

Miedzy kandydatami posiadającymi wedle powyższego równe prawa do ubiegania się o niniejsze stypendya ma pierwszeństwo najuboższy a względnie sierota.

Obdarzeni pobierają stypendium aż do ukończenia nauk. Bezpłatne przyjęcie do zakładu edukacyjnego lub do seminarium, opuszczenie szkoły, zły postęp w naukach lub inne okoliczności pociągają za sobą utratę stypendium.

Prawo nadawania stypendyów z niniejszej fundacji służy Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnieść za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najdalej do dnia 15 listopada b. r. i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo szkolne, a w szczególności także ostatnie świadectwo szkolne, świadectwo ubóstwa a wreszcie poświadczenie przełożonego parafii podpisane przez trzech członków gminy, że ojciec ubiegającego się o stypendium ucznia jest obyczajnym, religijnym i że wódki i innych upajających trunków nigdy nie pija.

Kandydaci osieroceni po ojcu, winni w misjsce tego poświadczenia przedłożyć dowód śmierci ojca.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wiel. Księstwem Krakowskim

We Lwowie, dnia 8 października 1897.

L. 59136 (8431 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendium z zapisu Wnej Teofili z Bilinich Eaglowej o rocznych 200 zł. w. a. ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendium to jest przeznaczone dla młodzieży ubogiej pochodzenia polskiego o bractwie rzymsko lub grecko katolickiego uczyszczających do szkół publicznych średnich lub wyższych z dobrym postępem w naukach.

Pierwszeństwo przed innymi mają Bilinscy herbu Sas, przydomku Tarasowicz, pomiędzy tymi krewni Damiana Tarasowicza, Bilinskiego, tudzież potomkowie śp. Antoniego Gawina z Niesiołowie Niesiołowskiego. Kandydaci z tych rodzin mogą korzystać z niniejszej fundacji już jako uczniowie szkół początkowych.

Chcący się ubiegać o powyższe stypendium winni wnieść podania swoje na ręce Dyrekcji zakładu do którego uczyszczają do 15 listopada b. r. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, tudzież ostatnie świadectwo szkolne; potomkowie rodzin dla których pierwszeństwo jest zastrzeżone, winni również załączyć dowody wykazujące ich przynależność do tych rodzin.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomeryi wraz z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, dnia 8 października 1897.

L. 62148 (8422 1-3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendium z fundacji s. p. Tomasza Saramy o rocznych 120 zł. w. a. ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendium to jest przeznaczone dla uczniów narodowości polskiej bez różnicy wyznania, uczęszczających do jakiegokolwiek szkół publicznych w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z wyłączeniem szkół początkowych (ludowych) a wykazujących przynajmniej dobry postęp w naukach i brak środków utrzymania.

Pierwszeństwo przed innymi kandydatami służy krownym s. p. fundatora, posiadającym powyższe warunki.

Miedzy kandydatami, nienależącymi do rodziny s. p. fundatora pierwszeństwo mają uczniowie prawdziwie wzorowi i ubodzy.

Na stypendystach niniejszej fundacji ciąży moralny obowiązek przykładania się prywatnie do nauki historii polskiej i literatury ojczystej.

Prawo nadawania niniejszego stypendium służy Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnieść za pośrednictwem przełożonej Władzy szkolnej do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 15 listopada b. r. i załączyć do nich metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa i ostatnie świadectwo szkolne a ewentualnie jeżeliby kandydat odwoływał się do pokrewieństwa z s. p. fundatorem także dowody tego pokrewieństwa.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wiel. Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 8 października 1897.

L. 62286 (8423 1-3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendium z fundacji t. z. konwiktowych po 210 zł. i 157 zł. 50 ct. w. a. ogłasza się niniejszym konkurs.

Z tych przeznaczonych są stypendia z fundacji Zawadzkiego, Russyana, Mateczyńskiego i Potockiego dla młodzieży szlacheckiej pochodzenia, z fundacji Głowińskiego dla szlachty i nieszlachty, tudzież jedno o rocznych 210 zł. a ewentualnie jedno o rocznych 157 zł. 50 ct. w. a. dla synów mieszczańskich (stypendia te zostaną nadane dopiero od II półrocza bieżącego roku szkolnego), wreszcie z fundacji t. z. Krakowskiej zakordonowej, dla młodzieży nieszlacheckiej pochodzenia.

O stypendia po 157 zł. 50 ct. w. a. mogą się ubiegać uczniowie publicznych szkół średnich i wyższych, o stypendia zaś po 210 zł. w. a. tylko uczniowie szkół wyższych, którzy pobierali już niższe stypendia po 157 zł. 50 ct.

Podania należy wnieść za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego, a to najdalej do 15 listopada r. b.

Do podań załączyć należy metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone i dowody dobrego postępu w naukach, mianowicie, zaś świadectwo z ostatniego półrocza szkolnego.

Ubiegający się o stypendia przeznaczone dla młodzieży pochodzenia szlacheckiego mają nadto załączyć wywód szlacheństwa, ci natomiast, którzyby zamierzali ubiegać się o stypendia jako krewni fundatorów lub jako synowie mieszczańskich, winni również tę własność swoją wiarygodnie udowodnić.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, d. 8 października 1897.

L. 4037 (8349 3-3)

KONKURS.

Przy sądzie krajowym w Krakowie jest opróżniona posada rady sądu krajowego w VII randze.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania w przepisanej drodze wnieść do Prezydium sądu krajowego w Krakowie najdalej do 6 listopada 1897.

W Krakowie, dnia 14 października 1897.

L. 85387 (8346 3-3)

KONKURS.

Na posadę ekspedienta przy c. k. urzędzie pocztowym w Martynowie nowym w powiecie Rohatyńskim za kontraktem służbowym i kaucją w kwocie 200 zł.

Płaca rocznych 200 zł., ryczałt kancelaryjny 60 zł. i wynagrodzenie 120 zł. za posadzenia pieszego codziennie do Bukaczowic i napowrót.

Podania należy wnieść najpóźniej do 23 b. m. do c. k. Dyrekcji poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 13 października 1897.

Upadłości.

(8419 2-3)

OBWIESZCZENIE.

Na mocy uchwały Wydziału wierzycieli masy konkursowej Anny Korn z dnia 14 października 1897 odbędzie się w Kołomyi li-

cytacya wszystkich towarów do tejże masy należących, wraz z urządzeniem sklepowym i domowym, teraz jeszcze wartość szacunkową około 7500 zł. przedstawiającą w drodze ofertowej.

Pisemne oferty wnieść można do 27 października 1897 do godziny 12 przedpołudniem u podpisanego zawiadowcy masy, a do oferty dołączone być ma wadium w kwocie 100 zł. w gotówce lub w papierach wartościowych.

Oferent związany jest swą ofertą do rozstrzygnięcia wydziału wierzycieli, zastrzega sobie jednak wydział dowolne prawo zatwierdzenia lub odrzucenia wniesionych ofert.

Towary sprzedane zostają ryczałtem, a masa nie ręczy ani za jakość ani za wartość tychże.

Dalsze warunki licytacyjne, przejrzane być mogą u podpisanego zawiadowcy masy. Kołomyja, 14 października 1897.

Mayer Piper
zawiadowca masy krydalnej
Anny Korn.

L. 100 (8336 3-3)

Zawiadamiam wierzycieli masy konkursowej Józefa Hellera, że do likwidacyi zgłoszonych po terminie likwidacyjnym pretensyj odbędzie się w moim biurze termin dnia 22 października 1897 o godz. 11 przedpoł.

Nadwórna, dnia 15 lipca 1897.

C. k. komisarz konkursowy.

Kuratele.

L. 9424 (8326 3-3)

Nazar Babij z Doliny uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiony Profym Derij z Doliny.

C. k. Sąd powiatowy.
Czortków, 3 sierpnia 1897.

L. 6772 (8333 3-3)

Kęcki Sąd powiatowy ogłasza, iż Jędrzej i Rozalia małżonków Luranców z Osieka z powodu pijaństwa za niewłasnowolnych uznano.

Kuratorem ustanowiono Jana Lurancę z Osieka.

Kęty, 17 sierpnia 1897.

L. 6544 (8334 3-3)

Zofia Gawin z Czatkowic uznana marnotrawcą. Kuratorem jej Izidor Baranik z Czatkowic.

C. k. Sąd powiatowy.
Krzeszowice, dnia 27 września 1897.

L. 8215 (8300 3-3)

Wincenty Studziński z Halicza został oddany pod kuratelę z powodu pijaństwa. Jego kuratorem jest Jędrzej Beszytyga z Halicza.

C. k. Sąd powiatowy.
Halicz, 29 sierpnia 1897.

L. 1098 (8299 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Gwoźdźcu uznaje z mocy upoważnienia c. k. Sądu obwodowego w Kołomyi z dnia 6 marca 1897 l. 3708 Michała Bilińskiego marnotrawcą.

Kurator Wasył Wasyłyk z Podhajczyk Gwoździec, 13 marca 1897.

L. 6468 (8296 3-3)

Zawieszona nad Dmytrem Iwańczukiem z Leszczkowa kuratela z powodu marnotrawstwa została zniesiona.

C. k. Sąd powiatowy.
Bełz, dnia 3 sierpnia 1897.

L. 7131 (8295 3-3)

Naścia Nazar z Chłopotyna uznana umysłowo niedołężna.

Kuratorem jej ustanowiono Hrycia Jacyczyzna z Chłopotyna.

C. k. Sąd powiatowy.

Bełz, 27 sierpnia 1897.

L. 542 (8294 3-3)

W miejsce Antoniego Hrynkowa ustanowiono Fedka Klymczaka z Piwońszczyzny kuratorem marnotrawcy Filipa Bryla z Piwońszczyzny.

C. k. Sąd powiatowy.

Bełz, dnia 23 stycznia 1897.

L. 1945 (8274 3-3)

Oznajmia się, że Katarzynę Kurzeja córkę Tomasza z Zadnieszówki uznano za umysłowo chorą i kuratorem tejże Ludwika Kurzeja z Zadnieszówki ustanowiono.

Skałat, 2 kwietnia 1897.

L. 8572 (8360 1-3)

Orzeczona tut. sąd. uchwałą z dnia 17 kwietnia 1897 l. 3178 kuratela nad umysłowo chorem Sacherem Maudiem z Nowego Sącza 38 lat liczącym handlarzem zboża, została uchwałą z dniem 2 października 1897 l. 8572 uchyloną.

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 2 października 1897.

L. 9047

Iwan Szustykiewicz z Uhnowa za marnotrawnego uznany. Michał Szustykiewicz kuratorem mianowany.

C. k. Sąd powiatowy.

Uhnów, dnia 18 września 1897.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 20588 (8025 3-3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Borucha Brechera kupca w Stanisławowie że na prośbę Paula Salomona kupca w Berlinie wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 344 marek niem. zpn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratowi tutejszemu adwokatowi Emilowi Komarnickiemu z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów 28 sierpnia 1897.

L. 37932 (7969 3-3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Juliusza Warzyckiego i Jana Pawickiego, że przeciw nim wnieśli Towarzystwo Zaliczkowe w Krakowie pozwad prae 18 sierpnia 1897 l. 35733 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 320 złr. w. a. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 20 sierpnia 1897 l. 35733 doręczony został ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi dr. Janowi Szafarskiemu ze substytucją adwokata dr. Kuleżyńskiego w Krakowie i poleca im, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyli lub innego pełnomocnika sobie obrali i Sądowi o tam donieśli w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Kraków dnia 7 września 1897.

L. 54551 (8076 3-3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, że Jan i Karolina małżonkowie Karasińscy przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Samuelowi Gallowi względnie tegoż z miejsca pobytu i życia niewiadomym spadkobiercom i ich prawnażywcom pod dniem 26 sierpnia 1897, do l. 44551 wnieśli pozew o uznanie że prawo najmu kamieniołomu w obszarze 200 kw. s. rawo hipoteki do czynszu dzierżawnego w kwocie 200 złr. m. kon. z góry zapłaconego, prawo dalszej dzierżawy tego gruntu za takim samym czynszem oraz prawo hipoteki dla obowiązku Maryanny Pyzio niewynajmowania tego gruntu nikomu innemu w celu wydobywania kamienia na rzecz Samuela Galla na podstawie kontraktu najmu z dnia 28 grudnia 1843 w stanie biernym realności pod l. k. 262 24 lit. A obecnie 1064 24 we Lwowie wyk. hip. l. 1015/II. objętej Jana i Karoliny Karasińskich własnej, wedle c. poz. 2 tudzież w poz. 4, 17, 19, 20, 22, 30, 31, 32, 33 i 34 jako na karcie głównej łącznej hipoteki zainstalowane, zgłosił przez przedawnienie wskutek czego c. k. Sąd krajowy we Lwowie wyznacza 90-dniowy termin do wniesienia obrony do zastępowania pozwanych tutejszego adw. dr. Zinsza z substytucją adw. dr. Rozmarina kuratorem, ustanowiła z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej przeprowadzona będzie.

Niniejszem wzywa się pozwanych, aby potrzebne tytuły prawem ustanowionemu zastępcy udzielił lub innego zastępcę wybrał i Sądowi oznajmił, słowem stosownych do obrony środków użył gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów, 11 września 1897.

L. 6004 (8038 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Mikłaja Kamienieckiego w sprawie tabularnej o wydzielenie z wbl. 20 księgi gruntovej gminy Lipowiec parc. gr. 1085 i innych kuratorem Tymka Hawryszkiewicza z Lipowca wzywając kuranda, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnych informacji udzielił.

Lubaczów, 18 czerwca 1896.

L. 5886 (8037 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Midera, że przyznana dla niego uchwałą z 21 października 1896 l. 11460 dozwalającą wpisu prawa własności ciała hipotecznego wykazami l. 223 i 334 ks. gr. gm. Lisiejamy objętych, doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Jakóbowi Szłapie adwokatowi w Lubaczowie.

Lubaczów, 20 lipca 1897.

L. 13510 (8036 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie w sprawie spadkowej s. p. Antoniego Kowalskiego zmarłego w Lubaczowie dnia 18 maja

1892 wzywa nieznananych z życia i miejsca pobytu Juliana Kowalskiego i Józefę Kowalską, by w ciągu jednego roku bądź sami, bądź przez kuratora dr. Szłapę adwokata w Lubaczowie zgłosili się do powyższego spadku, gdyż inaczej rozprawa spadkowa ze zgłaszającymi się przeprowadzoną zostanie.

Lubaczów, dnia 30 grudnia 1895.

L. 4873 (7994 3-3)

Mikulisecki Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Petrukę Furman z Ludwikówki, że celem doręczenia jej tus. uchwały z 9 marca 1896 l. 1852 ustanowiono kuratora Andrzeja Bahlae.

C. k. Sąd powiatowy.

Mikulińce, 13 lipca 1897.

L. 3729 (8110 3-3)

C. k. Sąd obwodowy w Brzeżanach zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomą Antoninę z Kopaczynskich Nedej a w razie jej śmierci jej nieznananych spadkobierców, iż w celu doręczenia jej tus. uchwały z 24 czerwca 1896 l. 4369 wydanej w sprawie spadkowej po s. p. Ignacym Kopaczynskim, tudzież celem zastępowania jej względnie jej spadkobierców na jej koszt i niebezpieczeństwo, kuratorem tutejszy adw. dr. p. Schlüssel ustanowionym został.

Wzywa się przeto Antonę Nedej, a względnie jej spadkobierców, aby się do ustanowionego kuratora zgłosili i jemu odnośnie wnioski postawili.

Brzeżany, 22 maja 1897.

L. 45176 (8074 3-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. S. I we Lwowie zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznaną Jadwigę Pressen, że zmarła we Lwowie 5 lutego 1890 Ida z Pressenów Marek pozostawiła dla niej legat 100 w tus. depozycie przechowany.

Dla strzeżenia jej praw na jej koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adw. dr. Piątkowski we Lwowie ustanowiony.

Lwów, 9. września 1897.

L. 1154 (8108 3-3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Michała Buratynskiego, że celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 17 marca 1896, l. 3153 ustanowiony został kurator ad actum w osobie Maksyma Pulaka z Germakówki i temuż uchwałą doręczoną została.

Mielnica, 13 lutego 1897.

L. 6241 (8039 3-3)

Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wania Kostyszaka, że w sporze Mojszeja Kowalczyka przeciw niemu po 150 zł. w. a. z pn. Teodor Superata dla niego ustanowiony został kuratorem i że temuż pozwad z dnia 7 sierpnia 1897 l. 5466 doręczony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, dnia 10 września 1897.

L. 1302 (8405 2-3)

C. k. Izba notaryalna we Lwowie, wzywa w myśl §. 29 ustawy notaryalnej wszystkich, którzyby na mocy §. 25 ust. not. z kaucyi dłużbowej pana Klemensa Rozłuckiego, byłego zastępcy c. k. notariusza w Kamionce strumilowej na zasadzie ustawicznego prawa zastawu zaspokojenia swoich pretensyj żądać zamierzali, aby pretensje te w ciągu sześciu miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu licząc, w c. k. Izbie notaryalnej we Lwowie zgłosili, ileż po upływie tego terminu bez względu na ich pretensje dewinkulacya i wydanie pomienionej kaucyi nastąpi.

C. k. Izba notaryalna.

Lwów, dnia 25 września 1897.

L. 181 (8355 2-3)

Pan Henryk Rappé emer. radca sądów krajowych, wpisany został z dniem dzisiejszym na listę adwokatów z siedzibą urzędową w Samborze.

Wydział Izby Adwokatów

Sambor, 14 października 1897.

L. 53834 (8114)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza niniejszem, że w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Kasa zaliczkowa i oszczędności w Rawie ruskiej” stow. zarej. z ogr. poręką w dniu 19 sierpnia 1897 w rubryce VI. uwidoczniło:

a) że na walnem zgromadzeniu członków dnia 11 sierpnia 1896 odbytem uchwalono zmianę statutu na tem polegającą, że w §. 2 dodany został ustęp c) opiewający „na kapitały obce do oprocentowania poruczone”.

b) że Hipolit Zawzięty i Władysław Górka w skutek rezygnacyi a Antoni Giebułtowski w skutek śmierci przestali być członkami Dyrekcji, zaś na zgromadzeniu powyższem zatwierdzono wybór Dominika Żulińskiego na zastępcę Dyrektora w miejsce Antoniego Giebułtowskiego.

Lwów, dnia 4 września 1897.

